

T-110.6120: UNIX-sovellusohjelmointi

Jukka Manner

Teknillinen korkeakoulu

Tietoliikenneohjelmistojen ja multimedian laboratorio

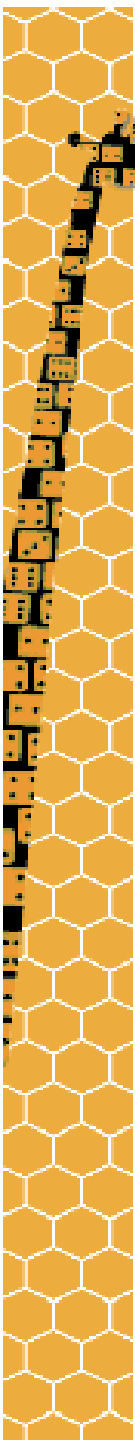
jmanner@tml.hut.fi

<http://www.tml.hut.fi/Opinnot/T-110.6120/>

<http://www.tml.hut.fi/~jmanner/>



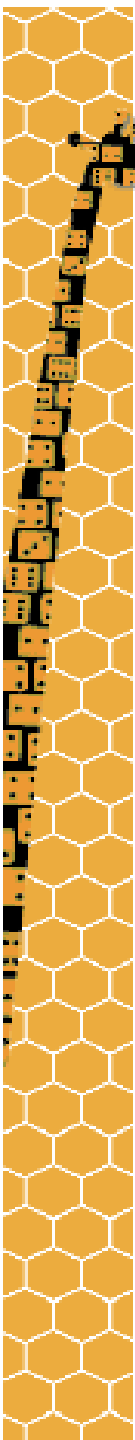
TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY



UNIX-sovellusohjelmointi

- Luennot torstaisin 14-17
- Sali T2
- Luennoija: minä (Jukka Manner)
- Harjoitustöiden ohjaus ja tarkastus: Miika Komu
- Esitietovaatimukset (ehdottomat)
 - Käyttöjärjestelmät, rinnakkaisohjelmointi, C-ohjelmointi
- Suoritus:
 - Tentti 40 pistettä
 - Harjoitustyöt x 2 á 10 pistettä
 - Yhteensä 60 pistettä





Yleisesittely

- Portable Operating System Interface (POSIX) on IEEE:n standardi, jonka tarkoitus on määritellä yhteinen rajapinta helpottamaan ohjelmien siirtoa alustalta toiselle
- UNIX03 muodostaa ns. "Single Unix Specification" määrittelyn, jonka tarkoitus on antaa tarkka muoto UNIX-nimiselle käyttöjärjestelmälle.
- UNIX03 sisältää POSIX-standardin, mutta lisää siihen erilaisia uusia ja edistyneempiä ominaisuuksia



Yleisesittely

- UNIX03 on laaja määrittely ja tällä kurssilla käydään läpi osa "System Interfaces and Headers".
- UNIX03 on jatkoa ns. X/-standardille.
- Käytännössä POSIX ja UNIX03-standardeissa on kyse C-kielisistä funktio-
kutsuista ja niiden oikeaoppisesta käytöstä.
- Kurssilla perehdytään UNIX03-määrittelyn alaisiin funktiokutsuihin ja opiskellaan niiden käyttöä omissa ohjelmissa.
- Linux-käyttöjärjestelmä toteuttaa UNIX03-määrittelyn lähes täysin.



Sisältö

■ Osa I (luennot 14.9. - 19.10.):

- Työkaluja ja niiden käyttö
- Virhetilanteiden hallinta
- Ohjelman suoritusympäristö
- Tiedostojärjestelmä
- Signaalit ja niiden käsittely
- Prosessien luonti ja päättymisen, syvällisempi prosessien hallinta
- Siirräntää eri muodoissaan (estymätön, asynkroninen, ym.)

■ Osa II (luennot 2.11. - 7.12.):

- Prosessien välinen vuorovaikutus ja kommunikointi
- Säikeet ja säikeiden käsittely, synkronointi, ym.
- Muuta kivaa



Kurssin suoritus

- Kurssi muodostuu luennoista ja harjoituksista, sekä kurssikokeesta. Kurssilla ei ole tavallisia laskuharjoituksia.
- Kurssi on jaettu kahteen osaan. Kukin osa sisältää luentoja ja niiden päätteeksi tehdään pienimuotoinen harjoitustyö.
- Harjoitustyönä palautetaan C-kielinen lähdekoodi sekä oppimispäiväkirja.
- Kurssin maksimipisteet ovat **60** pistettä, joista **40** voi saada tentistä ja **20** pistettä harjoitustöistä (**10** pistettä kustakin harjoitustyöstä).
- Harjoitustyöt on suoritettava hyväksytysti.

Harjoituksista

- Harjoitus on C-kielinen ohjelma, jossa käytetään luennoilla esiteltyjä funktiokutsuja.
- Tarkoitus on harjoitella luentojen asioita omakohtaisesti.
- Harjoitukset tehdään yksin.
- Harjoituksena tuotetun ohjelman pitää sisältää tietty määrä luennoituista menetelmistä.
- Ohjelman ei varsinaisesti tarvitse tehdä mitään kovin järkevää, kunhan työssä on selvästi harjoiteltu luennoitujen funktoiden käyttöä.
- Harjoituksen toteutukseen pitää myös kuulua oma kirjasto, ts. osa työn funktioista pitää olla käytettävissä siististi muistakin ohjelmista.
- Kunnollinen Makefile kuuluu myös vaatimukseen.



Aiheista ja palautuksesta

- Aiheita annetaan pääosin kurssin vetäjien toimesta.
- On myös mahdollista toteuttaa oma aihe, kunhan siitä erikseen sovitaan, ja syntynyt ohjelma käyttää riittävässä määrin luennoituja menetelmiä.
- Erikseen on myös mahdollista palauttaa aikaisemmin tehty ohjelma, joka täyttää edellämainitut kriteerit. Tällöin opiskelijan on osoitettava, että työ on hänen itsensä tekemä. Mukaan pitää kuitenkin kirjoittaa oppimispäiväkirja työstä.
- Kustakin harjoitustyöstä palautetaan C-kielinen lähdekoodi sekä oppimispäiväkirja.
- Ohjelman saa kehittää millä tahansa alustalla (Linux, Solaris, FreeBSD, Windows/Cygwin, Mac, mutta sen pitää kääntyä myös Linux-ympäristössä).



Harjoitustöiden aikataulu

- 1. harjoitustyö 12.11. mennessä
- 2. harjoitustyö 31.12. mennessä
- Nämä ajat ovat ehdottomat, sillä aikaa työn tekemiseen on runsaasti, ja kurssilla monta taukoa.



Kurssikirjoja

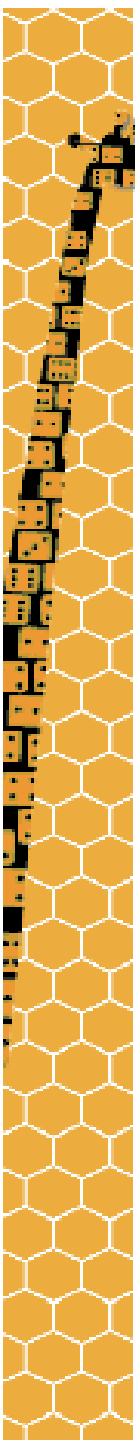
- W. Richard Stevens and Stephen A. Rago: Advanced Programming in the UNIX Environment, Addison-Wesley, 2005, ISBN: 0201433079
- Marc J. Rochkind: Advanced UNIX Programming (2nd Edition) , Pearson Education; 2 edition (April 29, 2004), ISBN: 0131411543.



Taustakirjallisuutta

- Manuaalisivut
- UNIX03 käyttöjärjestelmärajapinnan määrittely
- Robins and Robins, UNIX Systems Programming, Prentice Hall, 2003.
- Stevens, R: Advanced Programming in the UNIX(R) Environment, Addison-Wesley Professional; 1st edition (May 1, 1992), ISBN: 0201563177. (Wanha versio, silti erittäin ajankohtainen)
- Gallmeister B.: POSIX.4: Programming for the real word, O'Reilly, 1995, ISBN: 1-56592-074-0.
- Butenhof D.: Programming with POSIX Threads, Addison-Wesley, 1997, ISBN: 0-201-63392-2.
- Stevens, R: UNIX Network Programming, Volume 2: Interprocess Communications (2nd Edition), Prentice Hall PTR; 2nd edition (August 25, 1998), ISBN: 0130810819.
- Sarwar and Al-Saqabi, Linux and Unix Programming Tools, Addison Wesley, 2003.

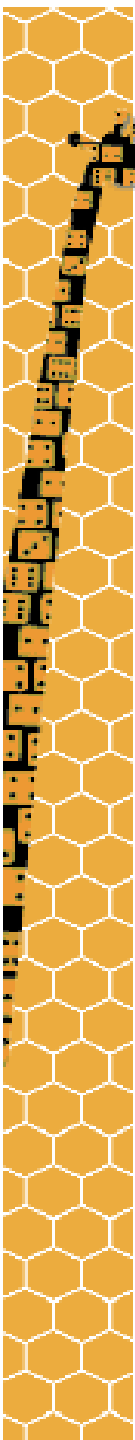




Työkaluja



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY



Työkaluja

- gcc
- gdb
- gprof
- time
- make
- ar
- ranlib
- nm



GCC:n käyttö

- GNU Compiler Collection (gcc) on kääntäjäperhe, joka tuntee mm. C, C++, Objective-C, Fortran, Java, ja Ada ohjelmointikielet
- Tyypillisimmät komentoriviparametrit
 - -g: lisää virheenjäljitystä varten lisäinformaatiota
 - -O2 tai -O3: optimoi koodia
 - -Wall ja -pedantic: anna varoituksia koodista (ei fataalit)
 - -lkirjasto (esim -lm, -lpthread): linkkaa mukaan kirjasto
 - -Lpolku,-Ipolku: epästandardin kirjaston ja headerin sijainti
 - -Djotain: lisää "define jotain" käännösvaiheessa
 - -o nimi: luo ohjelma nimeltään "nimi"
 - -c: luo vain objektitiedosto
 - -mtune/-mcpu/-march: kääntää koodin eri prosessoriarkkitehtuureille, mahdollisesti optimoiden
- Katso Makefile-esimerkki



Gnu Debugger (gdb)

- gdb mahdollistaa ohjelman suorituksen tutkimisen, esimerkiksi virheiden löytämiseksi
- Ohjelmaan pitää kääntää mukaan ylimääräistä informaatiota (“gcc -g”)
- Keskeisimmät komennot (“help” komennon lisäksi):
 - break [[file:]line|func]
 - backtrace
 - [[file:]line|func]
 - run ja finish
 - info [break|func|frame|locals|var]
 - list [-|a,b|func]
 - next ja nexti, step ja stepi
 - print, whatis, ja x



Graafisia työkaluja C-ohjelmointiin

- *ddd* ja *xxgdb* ovat graafisia käyttöliittymiä gdb:lle
- *Anjuta* (KDE:n valikko ja `/opt/anjuta-1.2.2/`) on patevä työkalu
- KDE:n päälle on myös oma työkalunsa, Kdevelop
- Eclipse on plugin-pohjainen työkalu, jossa oletusasennuksessa on Java-tuki, mutta C/C++-tuki löytyy softan kotisivulta.
- ... ja onhan se perinteinen “monta ikkunaa ja uEmacs/VIM/PICO editori parissa terminaalissa sekä sikana vaan printf-lauseita sekaan”-menetelmä



Suorituskyky: gprof, time ja valgrind

- gprof tulostaa ohjelman funktioiden suoritukseen kuluvan ajan
- Nyrkkisääntö ohjelmien suorituksessa on, että 80% ajasta menee suoritettaessa 20% koodia
- Ohjelman suorituksen seuranta antaa vihjeitä siitä, mitä osia ohjelmasta voisi ajatella optimoitavan
- Tarvitsee kääntövaiheessa “-pg” parametrin, ohjelma ajetaan tavalliseen tapaan ja syntyy gmon.out
- Tämän jälkeen ajetaan “gprof ohjelmannimi”
- Komento “time ohjelmannimi” kertoo ohjelman, eli prosessin, suoritusaikat: seinäkello, prosessoriaika ja KJ:n palvelukutsuissa kulunut aika
- *Valgrind* on työkalu, jolla voi esim. tarkistaa ohjelman muistinkäytön ja säikeiden toiminnan
- oprofile...

Make

- Mahdollistaa suurten ohjelmointiprojektien konfiguroinnin, kääntämisen ja asentamisen automaattisesti
- Runkona on ns. Makefile-niminen tekstitiedosto, joka määrittelee ohjelmoiniprojektin ja sen eri toiminnot
- Katso esimerkki ja “man make”



Makefile esimerkki

```
CC = gcc
CFLAGS= -O2 -g -Wall -pedantic -pg
LDFLAGS= -lesim -L.
#CFLAGS+= -DTESTAALYHYT

SUFFIXES= .c .o

OBJECTS=libesim.o esim.o esim_utils.o
PROGS= libesim.a esim

all: $(PROGS)

.c.o:
    $(CC) $(CFLAGS) -c $<

esim: esim.o esim_utils.o
    $(CC) $(CFLAGS) esim.o esim_utils.o $(LDFLAGS) -o esim

libesim.a: libesim.o
    ar rv libesim.a $?
    ranlib libesim.a
    @echo "Kirjasto käännetty!"
    @echo ""

clean:
    rm -f $(OBJECTS) $(PROGS)
```



Ar, ranlib ja nm

- Näillä ohjelmilla voidaan luoda esimerkiksi ohjelmointikirjastoja
- ar-työkalun avulla voidaan luoda ja manipuloida arkistoja tiedostoista, esim. funktiokirjastoja
- Ranlib luo arkiston funktioista ja muuttujista indeksin, joka nopeuttaa arkiston käyttöä
- nm-työkalulla voi tulostaa arkiston, ts. kirjaston, symbolit, funktiot ja muuttujat



Kääntäjän makrot

- **Ns.** makroilla voi yksinkertaistaa koodia ja helpottaa sen luettavuutta
- Makroilla voi ohjata kääntäjää korvaamaan lähdekoodin käännösvaiheessa tietyt makro-nimet annetuilla syötteillä, esim. vakiot, merkkijonot, jopa funktiot (makrojen nimet tyypillisesti isoin kirjaimin):
 - *#define VAKIOLUKU 128*
 - *#define MERKKIJONO "merkkijono"*
 - *#define FUNKTIO(param) do {*
Jotain
Jotain
...
} while (0)
 - Huom. rivinvaihdot pitää lopettaa *"\"*-merkkiin
 - *do-while(0)* silmukka on hyvä olla



Kääntäjän makrot

```
POSITIIVISEKSI (x) do {\n    if(x < 0) x = x * -1; \n    } while (0)
```

```
if (kaikki_ok())\n    POSITIIVISEKSI ;\nelse tee_jotain();\n...
```

syntyy:

```
if (kaikki_ok())\n    do{\n        if (x < 0) x = x * -1;\n    }while (0) ;\nelse tee_jotain();
```

```
POSITIIVISEKSI (x) if(x < 0) x = x * -1;
```

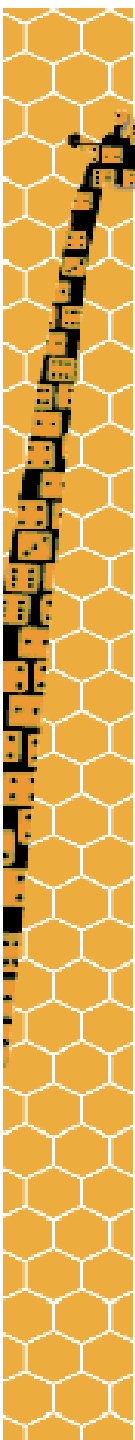
```
if (kaikki_ok())\n    POSITIIVISEKSI ;\nelse tee_jotain();
```

syntyy:

```
if (kaikki_ok())\n    if(x < 0) x = x * -1; ;\nelse tee_jotain();
```

**Ei mene kääntäjästä läpi ja kun
menee, lopputulos ei ole
haluttu...**





Virhetilanteiden käsittely



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY

Virhetilanteiden käsittely

- Periaatteena että jokaisen systeemikutsun onnistuminen on tarkistettava.
- Virhetilanteessa systeemikutsut ja kirjastofunktiot palauttavat yleensä arvon -1 tai NULL ja asettavat muuttujalle *errno* virheen numeron.
- Onnistunut systeemikutsu ei muuta muuttujaa *errno*.
- Numeroa vastaavan ilmoituksen saa funktiolla `strerror()`.



Virheiden tulostus

- Tulostuksen voi hoitaa funktiolla *perror(msg)*, joka tulostaa parametrinsa, kaksoispisteen ja järjestelmän virheilmoituksen, esim.:
perror("Virhe luettaessa tiedostoa") esim.

Virhe luettaessa tiedostoa: Operation not permitted

- Järjestelmän virhenumerot ja niihin samaistetut tunnukset pitäisi löytyä otsaketiedostosta `/usr/include/sys/errno.h`
- Linuxissa ne löytyvät tiedostosta `/usr/include/asm/errno.h`



Esimerkki errno.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<errno.h>
#include<sys/errno.h>
#include<string.h>

int main(int argc, char *argv[])
{
    fprintf(stderr, "EACCES: %s\n", strerror(EACCES));

    errno = ENOENT;
    perror(argv[0]); /*viesti: ohjelman nimi, tms. */

    exit(0);
}
```



Esimerkki virhetulostuksesta (mydbg.h)

```
#define CHECK(EXPR) do {\
    if (!((EXPR) + 0)) {\
        perror(#EXPR);\
        fprintf(stderr,\
            "Error on process %d file %s line  %d\n",\
            getpid(), __FILE__, __LINE__);\
        fputs("Myprog: Failing assertion: " #EXPR "\n",\
            stderr);\
        exit(1);\
    }\
} while (0)
```

- Jos vertailun tulos on epätosi, makro keskeyttää ohjelman suorituksen ja tulostaa, missä virhe tapahtui: prosessi, tiedosto, rivinumero ja ehto.
- Makron saa pois tekemällä esim. seuraavasti:

```
#undef CHECK
#define CHECK(EXPR) if(EXPR)
```



Esimerkki kaytto.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include"mydbg.h"

int main(void)
{
    int p = 0;

    CHECK(p == 1); /* Pakota virhe */
    exit(0);
}
```



assert-funktio

- Toinen tapa tuottaa tarkkoja virheilmoituksia on käyttää CHECK-makron tilalla funktiota:
 - **void** *assert*(scalar expression)
- Funktio ei palauta mitään, mutta jos vertailu on epätosi, funktio tulostaa CHECK-makroa vastaavan tulokset ja keskeyttää prosessin toiminnan.
- *assert*-funktioita käytetään makron NDEBUG avulla:
 - Jos makrolla on arvo, kääntäjä synnyttää mainitun toiminnallisuuden ohjelmakoodin sekaan
 - Jos makro ei ole asetettu, *assert*-funktio ei saa aikaan mitään, oli vertailun tulos mikä hyvänsä, ts. sen mukana ei generoida ohjelmakoodia



Virheiden laatu

- Virheitä on kahdenlaisia:
 - Kriittisiä, jotka rikkovat jotain pahasti eikä niistä voi toipua
 - Poikkeustilanteita, joille voi tehdä jotain
- Kriittisiin virheisiin voi käyttää esitettyä CHECK-makroa tai muuta vastaavaa
- Poikkeustilanteisiin EI SAA käyttää CHECK-makroa tai muuta vastaavaa, vaan pitää rakentaa funktion ympärille tilanteen korjaava ratkaisu, esim. yritetään uudelleen tai tehdään jotain toisin.
- Jos esim. tiedoston avaaminen ei onnistu, ei kai koko ohjelmaa tarvitse välttämättä ajaa alas...



Tyypillisiä virheitä ja/tai kääntäjän herjoja

- C-kielessä pitää muisti varata ja vapauttaa itse – varaamisen kanssa tulee usein tehtyä virheitä.
- Funktiot yleensä tarvitsevat parametrina muistialueen koon
- Huomioi ero viiteparametrin (int *) ja muuttujaparametrin (int) välillä – viiteparametri osoittaa muistialueeseen, josta tieto on
- Jos tietorakenne on viiteparametri, sen yksittäisiin kenttiin viitataan “->” esim. “tietorakenne->nimi”
- Jos tietorakenne on arvoparametri, sen yksittäisiin kenttiin viitataan “.” esim. “tietorakenne.nimi”
- Paluuarvoja ei tarkasteta, josta seuraa että ohjelma kaatuu joskus vasta paljon myöhemmin ja “hämäristä” syistä
- Merkkijonot päättyvät yleensä NUL ('\0') merkkiin, mutta joskus ei – monet funktiot kuitenkin olettavat löytävänsä '\0':n
- Toisinaan ohjelmat pitää osata sulkea hallitusti
- Onko erilaiset käyttöoikeudet varmasti kunnossa?



Muistinvapautus esimerkki

```
int foo() {
    int err = 0;
    char *a = NULL, b = NULL; /* have to be set to NULL, see
                                out_err */

    a = malloc();
    if (!a) {
        err = -1;
        goto out_err;
    }

    b = malloc();
    if (!b) {
        err = -1;
        goto out_err;
    }

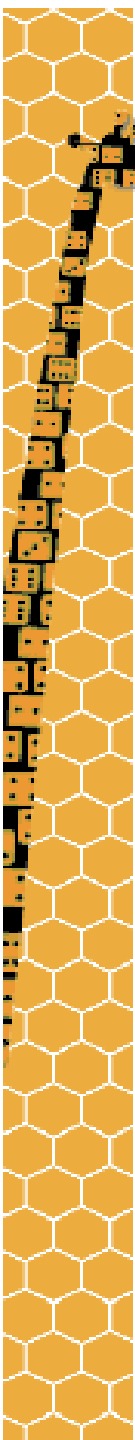
    /* do something with a and b */

out_err:

    /* free the memory      1) in case of successful operation
                           2) in case of errors */

    if (b) free(b);
    if (a) free(a);
    return err;
}
```





Ohjelman suoritusympäristö



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY

Sisältö

- Komentoriviargumentit
- Ohjelman päättyminen
- Ympäristömuuttujat
- Käyttäjätiedot
- Ryhmät
- Muita ympäristökyselyjä



Komentoriviparametrit

- Ohjelmaa käynnistettäessä ohjelmalle voidaan antaa parametrejä.
- Esimerkiksi:
\$ prog -kc puppu.dat
- Ohjelman suoritus alkaa funktiosta
int main(int argc, char *argv[])
- Komentotulkki välittää argumentit ohjelmalle pinossa. Niihin voi viitata muuttujilla argc ja argv[].



Komentoriviparametrien muoto

```
/*  
argc  argumenttien lukumäärä  
argv[] ohjelman nimi ja argumentit merkkijonoina
```

Yo. esimerkissä

```
argc      = 3  
argv[0]   = "prog"  
argv[1]   = "-kc"  
argv[2]   = "puppu.dat"  
argv[3]   = NULL
```



Komentoriviparametrien tulostus (param.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include"mydbg.h"

int main(int argc, char *argv[])
{
    int i;

    for (i=0; i < argc; i++)
        printf("argv[%d]: %s\n", i, argv[i]);
    exit(0);
}
```



Komentorivien tutkimista

- UNIX03-määrittelystä löytyy paljon hyödyllisiä funktoita, esimerkiksi:
*int getopt(int argc, char * const argv[], const char *optstring)*
- Funktio mahdollistaa helpon tavan tutkia ohjelman “-” alkuisia komentoriviparametreja
- Funktiolle annetaan yhtenä parametrina lista mahdollisista komentoriviparametreista
- Funktion käyttöön liittyvät läheisesti muuttujat
 - *optarg*: komentoriviparametrin arvo, jos annettu
 - *optind*: ensimmäinen ei '-' alkuinen parametri
 - *opterr*: määrittelee tulostetaanko virheilmoitusta
 - *optopt*: virheellinen komentoriviparametri (kirjain)
- *getopt* järjestelee argv-taulukon sisältöä
- *getopt_long* mahdollistaa “--” alkuiset parametrit



Esimerkki (getopt_esim.c)

```
int main (int argc, char *argv[])
{
    int c, vikat, aflg=0, bflg=0, Eflg=0;
    char *cparam=NULL, *dparam=NULL;
    extern char *optarg;
    extern int optind, optopt, opterr;
    opterr=1;
    while ((c = getopt(argc, argv, "abc:d:Eh")) != -1) {
        switch (c) {
            case 'a':
                aflg=1;
                break;
            case 'b':
                bflg=1;
                break;
            case 'c':
                cparam = malloc(strlen(optarg)+1);
                strcpy(cparam, optarg);
                break;
            case 'd':
                dparam = malloc(strlen(optarg)+1);
                strcpy(dparam, optarg);
                break;
            case 'E':
                Eflg++;
                break;
            case 'h':
                printf("Usage: %s ...\n"); return 0;
            default: return 0;
        }
    }
}
```



Ohjelman päätyminen

- Prosessin suorituksen päättyessä "normaalisti", suoritetaan `main()` funktiossa jokin seuraavista
 - `return(status)`
 - `exit(status)`
 - `_exit(status)`
- `exit()` tekee standardikirjastoihin liittyvää siivousta ja kutsuu edelleen funktiota `_exit()`.
- Normaalisti päättyvän ohjelman tulisi palauttaa 0.
- Käytä myös `main`-funktiossa funktiota `exit()`.



Ohjelman päättyminen

- Prosessin suoritus päättyy myös
 - kun kutsutaan funktiota *abort()*
 - saadaan signaali, johon ei olla varauduttu
- Prosessin päättyessä suoritetaan funktiolla *atexit()* rekisteröidyt funktiot, viimeiseksi rekisteröity ensin.
- Rekisteröityjen funktioiden avulla voidaan huolehtia ohjelman varaamien resurssien vapautus.



Esimerkki atexit.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include"mydbg.h"

static void my_exit1(void), my_exit2(void);

int main(void)
{
    atexit(my_exit2);
    atexit(my_exit1);
    atexit(my_exit1);

    printf("main is done\n");
    return(0);
}
static void my_exit1(void)
{
    printf("first exit handler\n");
}
static void my_exit2(void)
{
    printf("second exit handler\n");
}
```



Ympäristömuuttujat

- Tietoa suoritussympäristöstä voi välittää prosessille myös ympäristömuuttujien avulla.
- Komentoriviargumentit on tarkoitettu yksittäisen sovelluksen omien parametrien välittämiseen.
- Ympäristömuuttujien arvot pysyvät kauan samoina ja ne ovat usealle sovellukselle yhteisiä.
- Ympäristömuuttujalla on nimi ja arvo. Käytännössä se on merkkijono, joka on muotoa nimi=arvo.
- Huom. ympäristömuuttujien muutokset ovat terminaalikohtaiset!



Ympäristömuuttujat komentotulkissa

- Ympäristömuuttujan asettaminen riippuu komentotulkista, esim.
 - `$ setenv KURSSI UNSO` (tcsh)
 - `$ export KURSSI=UNSO` (bash)
- Jos ympäristömuuttuja halutaan asetaa vain yhden ohjelman suoritusajaksi, voi käyttää komentoa `env`.
 - `$ env KURSSI=UNSO prog -kc puppu.dat`
- Ympäristömuuttujaan viitattaessa on käytettävä tunnuksen edessä `$`-merkkiä
 - `$ echo $KURSSI`
- Kaikkien ympäristömuuttujien arvot saa tcsh:ssä listattua komennolla
 - `$ printenv`

Ympäristömuuttujat C-kielessä

`int`

`main(int argc, char *argv[], char *envp[])`

`envp[]` ympäristömuuttujat merkkijonoina

`envp[0] = "ARCH=sun4"`

`envp[1] = "DISPLAY=:0.0"`

`...`

`envp[n] = NULL`



Ympäristömuuttujien asetus

- Ympäristömuuttujia voi käsitellä myös esittelemällä koodissa muuttujan **extern char **environ;**
- Tai käyttämällä funktioita:
 - **char *getenv(const char *name):** palauttaa ympäristömuuttujan name arvon.
 - **int putenv(const char *str):** asettaa ympäristömuuttujan arvon.



Esimerkki env.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include"mydbg.h"

extern char **environ;

int main(void) {
    printf("Tunnus on %s\n",getenv("USER"));

    putenv("KURSSI=Unso");

    printf("Muuttuja asetettu\n");
    printf("Kurssi on %s\n",getenv("KURSSI"));
    exit(0);
}
```



Huomioita

- putenv() ei muuta main-funktion "envp"-argumenttia, mutta extern-muuttuja environ muuttuu.
- getenv() näkee uudet muutetut arvot.



Käyttäjätiedot

- Unix on monen käyttäjän moniajojärjestelmä ja siksi tarvitaan resurssien hallittua jakelua, kiintiöintiä, tiedostojen yhteiskäyttöä ja tiedon suojausta luvattomalta käytöltä.
- Resurssien jaon toteutus perustuu käyttäjätunnuksiin, salasanoihin ja käyttäjäryhmiin.
- Käyttäjän yksikäsitteinen tunniste on :
 - käyttäjätunnus (username)
 - käyttäjännumero (user ID, uid)



Käyttäjätietojen käyttö

- Käyttäjätunnusta tarvitaan sisäänkirjoittautumisessa ja käyttäjien välisessä kommunikoinnissa.
- Käyttäjänumeroa käytetään prosessien suorituksessa ja tiedostojen käyttöoikeuksien määrittämisessä.
- Käyttäjän perustiedot ovat yhdellä rivillä tavallisesti tiedostossa /etc/passwd.



Salasanatiedoston rakenne

■ Rivin rakenne on tavallisesti:

- `kjätunnus:salasana:uid:gid:gecos:hakemisto:ohjelma`

■ Esimerkki

- `jmanner:x:10:10:Jukka Manner:/home/jmanner:/bin/bash`

- `uid`: käyttäjännumero

- `gid`: ryhmätunnus

- `gecos`: ylimääräistä tietoa, jota ei varsinaisesti käytetään mihinkään, esim. puhelinnumero, nimi, tms.

- `hakemisto`: käyttäjän kotihakemisto

- `ohjelma`: ohjelma, joka käynnistetään käyttäjän sisäänkirjoittautuessa, yleensä komentotulkki.



Käyttäjätietojen käsittely ohjelmassa

- Uid-numeron saa selville funktiolla
uid_t *getuid(void)*
- käyttäjätunnus selviää funktiolla
char **getlogin(void)*
- Muut tiedot voi hakea käyttäjätunnuksen tai
-numeron perusteella funktioilla:
struct passwd **getpwnam(const char*
***name)**
struct passwd **getpwuid(uid_t uid)*



struct passwd

```
#include<pwd.h>
```

```
struct passwd {  
    char    *pw_name;        /* user name */  
    char    *pw_passwd;     /* user password */  
    uid_t   pw_uid;         /* user id */  
    gid_t   pw_gid;         /* group id */  
    char    *pw_gecos;      /* real name */  
    char    *pw_dir;        /* home directory */  
    char    *pw_shell;      /* shell program */  
};
```



Ryhmät

- Ryhmän yksikäsitteinen tunniste on:
 - ryhmätunnus (groupname)
 - ryhmänumero (group ID)
- Ryhmätunnusta käytetään prosessien suorituksessa ja tiedostojen käyttöoikeuksien määrittämisessä.
- Ensisijainen ryhmä on kirjattu salasanatiedostoon.
- Sen lisäksi käyttäjä voi kuulua toissijaisiin ryhmiin. Toissijaisten ryhmien tiedot ovat tiedostossa:
 - /etc/group



Ryhmätiedot

■ Rivin rakenne on:

- ryhmätunnus:salasana:gid:jäsenten kjätunnukset

■ Esimerkki

- games:x:10:jmanner,paakki,kutvonen

■ Komentotulkissa omat ryhmätunnukset saa komennolla

- \$ groups



Ryhmätiedot

- Sovelluksessa ensisijainen ryhmätunnus selviää funktiolla **gid_t** *getgid(void)* ja toisijaiset ryhmänumerot funktiolla **int** *getgroups(int* gidsetsize, **gid_t** grouplist[])
- Funktio täyttää taulukon grouplist toissijaisilla ryhmänumeroilla.
- Funktion ens. parametri on taulukon koko. Jos kooksi annetaan 0, palauttaa ryhmien lkm:n eli saa selville taulukon tilantarpeen.
- Muut tiedot voi hakea ryhmätunnuksen tai -numeron perusteella funktioilla:

struct group **getgrnam(const char* *name
struct group **getgrgid(gid_t* gid)

Esimerkki groups.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<pwd.h>
#include<grp.h>
#include<unistd.h>

int main(void)
{
    struct passwd *pwd;
    struct group *grp;
    uid_t user_id;
    gid_t group_id, *groups;
    int size, i;
```



Esimerkin jatkoa

```
user_id = getuid();
group_id = getgid();
pwd = getpwuid(user_id);
grp = getgrgid(group_id);

if (pwd == NULL || grp == NULL ) exit(1);

printf("User id: %d, name: %s, group: %d\n",user_id,
      pwd->pw_name,group_id);
printf("Shell: %s, home: %s\n",pwd->pw_shell,pwd->pw_dir);
printf("Primary group id:%d, name %s\n", group_id,
      grp->gr_name);
```



Esimerkin jatkoa

```
if ((size = getgroups(0, NULL)) > 0) {
    if (!(groups = calloc(size, sizeof(gid_t))))
        exit(1);

    if ((size = getgroups(size, groups)) == -1) exit(1);

    for (i=0; i < size; i++) {
        if ((grp = getgrgid(groups[i])) == NULL) exit(1);

        printf("Group id: %d, name %s\n", groups[i],
            grp->gr_name);
    }
}
free(groups);
exit(0);
}
```



Ryhmätietojen tietorakenne

```
#include < sys/types.h >
#include < grp.h >

struct group *getgrgid(gid_t gid);
struct group *getgrnam(const char *name);

struct group {
    char *gr_name;           ryhmätunnus
    char *gr_passwd;         koodattu salasana
    gid_t gr_gid;           ryhmänumero
    char **gr_mem;           käyttäjätunnukset
};
```



Koneen tietoja

- Sovelluksessa voi selvittää koneen tietoja funktiolla

int *uname*(struct utsname *buf)

```
#include < sys/utsname.h >
```

```
struct utsname {
```

char sysname[SYS_NMLN];	KJ:n nimi
char nodename[SYS_NMLN];	Koneen solmunimi
char release[SYS_NMLN];	KJ:n releasenumero
char version[SYS_NMLN];	KJ:n versionumero
char machine[SYS_NMLN];	Laitteiston tyyppi

```
};
```

- Koneen nimen voi selvittää myös funktiolla
- int *gethostname*(char *name, size_t len)**



Esimerkki uname.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<sys/utsname.h>
#include"mydbg.h"

int main(void) {
    struct utsname muname;
    char cname[256+1];

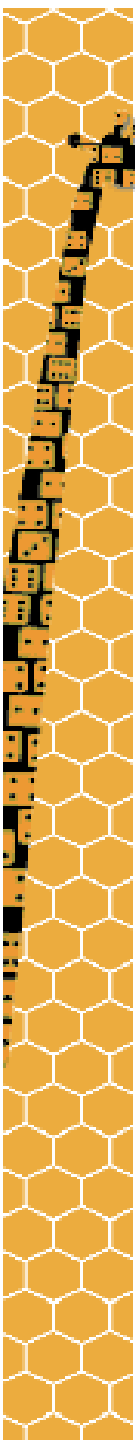
    CHECK( gethostname(cname,256) == 0 );

    CHECK(uname(&muname) == 0 );

    printf("Hostname: %s, sysname: %s, machine: %s\n",
           cname,muname.sysname,muname.machine);

    exit(0);
}
```





Ajan käsittelyä



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY

Aika ja kalenteri

- Unix tallettaa esim. tiedoston attribuutteihin kalenteriajan sekunteina omassa sisäisessä esitysmuodossaan. Nollakohta on 00:00:00, 1.1.1970 GMT.
- Päiväys ja kellonaika saadaan komennolla:
 - `$ date`
 - Wed Jan 22 10:21:58 1996
- Aikaviipaleita talletetaan kellokeskeytysten lukumääränä (engl. ticks). Sekunti on järjestelmästä riippuen 50, 60 tai 100 "tiksausta".



Kellonajat

- Tässä muodossa on talletettu prosessin kuvaajaan:
 - *Seinäkelloaika*: aika, joka on kulunut prosessin suorituksen alkamisesta.
 - *Proessori aika*: aika, jonka prosessi on ollut suoritettavana prosessorissa. Se jaetaan vielä osiin:
 - aika, jonka prosessori on käyttänyt suorittaessaan prosessia käyttäjätilassa
 - aika, jonka prosessori on käyttänyt suorittaessaan prosessia systeemitilassa (ts. suorittaessaan prosessin systeemikutsuja).



Kellonaika sovelluksessa

- Sovellus saa kalenteriajan Unixin sisäisessä esitysmuodossa funktiolla:

`time_t time(time_t *t)`

- Kalenteriajan saa pilkottua helpommin käsiteltäviin osiin funktioilla:

`struct tm *gmtime(const time_t *timep)`

`struct tm *localtime(const time_t *timep)`



Ajan käsite: time

- Ajanhetkestä “Epoch” kuluneen ajan saa selville funktiolla:

time_t time(**time_t** *t)

- Paluuarvo on sekunteja ajanhetkestä:

00:00:00 UTC, January 1, 1970

- Jos *t ei ole NULL, funktio tallettaa ajan myös annetun osoitteen päässä olevaan muuttujaan
- Ainoa virhe on, että *t ei osoita prosessin osoiteavaruuteen (tosin ei UNIX03:ssa)
- Funktiota voi käyttää esimerkiksi kuluneen ajan mittaamiseen



Esimerkki

```
#include <time.h>

int main(...)
{
    time_t eka_aika, toka_aika, erotus;
    ...
    eka_aika=time(NULL);
    ...
    /* Jotain tekemistä */
    ...
    toka_aika=time(NULL);
    erotus=toka_aika - eka_aika;
    ...
}
```



Ajan käsite: gettimeofday

- Ajanhetkestä “Epoch” kuluneen ajan sekunteina ja microsekunteina saa selville funktiolla:

int *gettimeofday*(**struct timeval** *tv, **struct timezone** *tz)

```
struct timeval {  
    long tv_sec;           /* seconds */  
    long tv_usec;         /* microseconds */  
};
```

```
struct timezone {  
    int  tz_minuteswest; /* minutes W of Greenwich */  
    int  tz_dsttime;     /* type of dst correction */  
};
```



Ajan käsite: `gettimeofday`

- Kellon tarkkuutta ei ole määritelty, ts. paluuarvon tarkkuus on määrittelemätön
- Esimerkiksi kahden peräkkäisen funktiokutsun palauttamien arvojen erotus voi olla kaukanakin todellisesta kuluneesta ajasta
- Linuxilla arvon pitäisi yleensä olla hyvin tarkka
- Funktio myös olettaa `*tz` olevan NULL-osoitin, muuta toimintaa ei ole määritelty
- Kellon voi asettaa komennolla
`int gettimeofday(const struct timeval *tv , const struct timezone *tz)`
- Kellon voi asettaa ainoastaan superuser, luonnollisesti



Esimerkki

```
#include <sys/time.h>

int main(...)
{
    struct timeval eka_aika, toka_aika
    unsigned long erotus_us;

    ...
    gettimeofday(&eka_aika, NULL);

    ...
    /* Jotain tekemistä, jota mitataa */
    ...

    gettimeofday(&toka_aika, NULL);
    erotus_us=(toka_aika.tv_sec - eka_aika.tv_sec)*1000000 +
               toka_aika.tv_usec - eka_aika.tv_usec;
    printf("Aikaa kului %.6f sekuntia\n",
           erotus_ms/1000000.0);

    ...
}
```



Ajan käsittelyä

- Ajan merkkijonona saa funktioilla

`char *ctime(const time_t *timep)` ja

`char *ctime_r(const time_t *timep, char *buf)`

- Ajan saa myös purettuna päiviksi ja vuosiksi

`struct tm *gmtime(const time_t *timep)`

`struct tm *gmtime_r(const time_t *timep,
struct tm *result)`

```
struct tm {  
    int      tm_sec;           /* seconds */  
    int      tm_min;           /* minutes */  
    int      tm_hour;          /* hours */  
    int      tm_mday;          /* day of the month */  
    int      tm_mon;           /* month */  
    int      tm_year;          /* year */  
    int      tm_wday;          /* day of the week */  
    int      tm_yday;          /* day in the year */  
    int      tm_isdst;         /* daylight saving time */  
};
```



Ajan käsittelyä

- Ajan merkkijonona saa myös struct tm:stä:
char *asctime(const struct tm *tm) tai
char *asctime_r(const struct tm *tm, char *buf)
- Funktio time_t mktime(struct tm *tm) palauttaa ajan sekunteina
- Lisäksi löytyy vielä seuraavat globaalit muuttujat:

```
extern char *tzname[]  
extern long int timezone  
extern int daylight
```



Ajan käsite: times

- Prosessin käyttämä aika saadaan selville funktiolla:
clock_t times(struct tms *buf)
- Funktio palauttaa tietystä ajanhetkestä kuluneet kellosyklit (huom, ei CPU syklejä!)
- Linuxissa tämä on järjestelmän käynnistymisen hetki
- Lisäksi funktio täyttää tietorakenteen:

```
struct tms {  
    clock_t tms_utime; /* all user processor time */  
    clock_t tms_stime; /* system time */  
    clock_t tms_cutime; /* user time of children */  
    clock_t tms_cstime; /* system time of children*/  
};
```
- Kellosyklit sekunnissa saa selville funktiolla
long sysconf(int name)
- Jossa *name* on makro “_SC_CLK_TCK”



Esimerkki

```
clock_t start, end;
struct tms tms_start, tms_end
long sykleja_per_sec;

sykleja_per_sec=sysconf(_SC_CLK_TCK);

start = times(&tms_start);
...
/* Tee jotain */
...
end = times(&tms_end);

/* Kuluneet ajat:
   kellosyksejä: end-start
   reaaliaikaa: (end-start)/sykleja_per_sec;
   user-aikaa: (tms_end->tms_ftime - tms_start->tms_ftime) / clktck;
   sys-aikaa: (tmsend->tms_stime - tmsstart->tms_stime) / clktck;
*/
```



Esimerkkejä: aika[1-4].c

- aika1.c: haetaan aika kahdella eri menetelmällä ja tulostetaan ne
- aika2.c: haetaan aika ja päivämäärä ja tulostellaan niitä
- aika3.c: suoritetaan komentoriviparametrina annettu määrä yksinkertaista silmukkaa ja tulostetaan käytetty prosessori- ja seinäkelloaika (huomaa silmukassa oleva gettimeofday-kutsu, ota kutsu käyttöön ja katso miten ajat muuttuvat).
- aika4.c: suoritetaan komentoriviparametrina annetut komennot ja tulostetaan komentojen käyttämä prosessori- ja seinäkelloaika (kokeile esim. ' aika4 "aika3 1000000" ').



Sisäisen kellonajan muotoilu

- `time_t` muodossa olevan kellonajan voi tulostaa merkkimuodossa funktiolla:
`char *ctime(const time_t *calptr);`
- Palauttaa ajan muodossa (26 merkkiä):
 - “Wed Jan 22 10:21:58 1997\n\0”
- `struct tm`-rakenteessa olevan ajan voi muuttaa vapaasti muotoilluksi merkkijonoksi funktiolla
`size_t strftime(char *buf, size_t buflen, const char *format, const struct tm *tmptr)`
- Funktio palauttaa taulukkoon `buf` talletettujen merkkien lukumäärän.



Esimerkki time.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<time.h>
#include"mydbg.h"

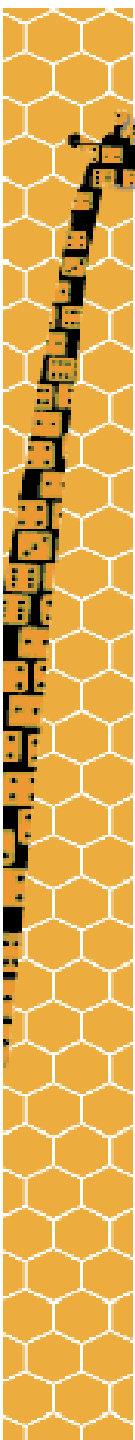
int main(void) {
    time_t ltime;
    struct tm *ltmtime;
    char htime[256];

    ltime=time((time_t *)NULL);

    ltmtime = localtime(&ltime);

    strftime(htime,256,"%A %d %B %Y",ltmtime);
    printf("Linux time: %d, local time:
           %s\n",(int)ltime,htime);
    exit(0);
}
```

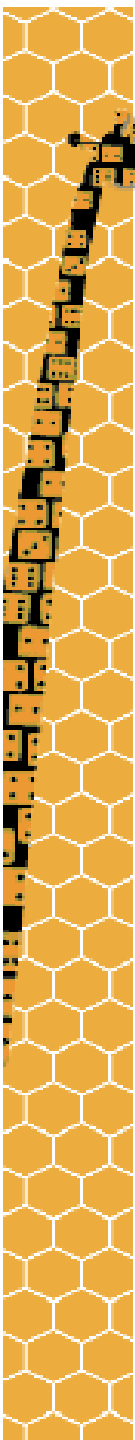




Tiedostojärjestelmä



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY



Sisällys

- Tiedoston avaus
- Tiedoston luonti
- Tiedoston sulkeminen
- Tiedostosta lukeminen
- Tiedostoon kirjoittaminen
- Luku/kirjoitusposition asettaminen
- Tiedostojärjestelmän tietorakenteet
- Kuvaajien duplikointi ja uudelleenjärjestely
- Lipukkeiden kysely ja asettaminen
- Tiedostojen ominaisuudet
- Tiedostojen käyttöoikeudet
- Tiedoston uudelleennimeäminen ja poisto
- Tiedoston aikaleimat
- Hakemiston käsittely



Tiedostoon viittaaminen

- Tiedostoon viitataan nimellä lähinnä vain avattaessa, muissa kutsuissa käytetään avattaessa saatua tiedostokuvaajaa.
- Tiedostokuvaaja on kokonaisluku, joka toimii avaimena avointen tiedostojen taulukkoon.
- Tiedostokuvaaja voi osoittaa myös:
 - "bittisankoa", "mustaa aukkoa" (/dev/null)
 - laitetta (/dev/audio)
 - putkea tai nimettyä putkea (ns. fifot)
 - tiedonsiirtoyhteyttä (pistokkeet)



Tiedostojen käyttö

- Kaikille samat read(), write() ja close(), luomisessa ja avaamisessa eroja.
- Valmiiksi avatut tiedostokuvaajat:
 - 0 = STDIN_FILENO
 - 1 = STDOUT_FILENO
 - 2 = STDERR_FILENO



Tiedoston avaaminen

- Tiedosto avataan funktiolla

```
int (const char *pathname, int oflag, . . . /* , mode_t  
mode */)
```

- Palauttaa tiedostokuvaajan numeron

- Käyttötapalipukkeet (oflag):

- O_RDONLY vain lukemista varten
- O_WRONLY vain kirjoittamista varten
- O_RDWR sekä lukemista että kirjoittamista varten
- O_APPEND kirjoita tiedoston loppuun
- O_CREAT luo uusi tiedosto
- O_EXCL käytetään ed. kanssa, open palauttaa virheen, jos tiedosto on jo olemassa
- O_TRUNC jos tiedosto olemassa ja avataan kirjoittamista varten, aseta aluksi kooksi 0
- O_NONBLOCK älä odota I/O -kutsun valmistumista
- O_SYNC odota writessä, kunnes tieto todella kirjoitettu levyille



Tiedoston omistaja ja ryhmä

- Uusi tiedosto saa omistajan ja ryhmän tiedot prosessin kuvaajasta. `st_uid = euid` ja `st_gid = egid` tai `st_gid = isähakemiston st_gid`.
- Uudelle tiedostolle on annettava käyttöoikeudet luonnin yhteydessä (eli `open()` / `creat()` kutsussa).
- Ne eivät tule kuitenkaan sellaisenaan voimaan, vaan prosessin `umask`-arvo vaikuttaa i-solmuun tallettuviin arvoihin.

Tiedoston luonti ja umask

- umask-arvoa voi muuttaa funktiolla:
mode_t umask(mode_t cmask): asettaa uuden maskin ja palauttaa edellisen umask-arvon
- Esimerkiksi, jos
 - mode = S_IRWXU | S_IRWXG | S_IRWXO
 - umask = 007
- niin luotavalle tiedostolle tulee oikeudet
 - -rwxrwx---
 - omistajalle luku-, kirjoitus- ja suoritusoikeus
 - ryhmälle samoin
 - muille ei mitään oikeuksia
- Umask siis estää tiettyjen oikeuksien asettamisen
- Eli tiedoston lopulliset oikeudet ovat
mode AND NOT umask



Tiedoston luonti (creat()) tai O_CREAT)

- Tiedoston voidaan luoda myös funktiolla:
int creat(const char *pathname, mode_t mode)
- Tämä vastaa kutsua:
 - **fd=open(pathname, O_WRONLY | O_CREAT | O_TRUNC, mode);**
- Molemmat funktiot palauttavat tiedostokuvaajan numeron tai -1 virhetilanteessa.
- Huom. paluuarvo voi olla myös 0, jos käyttöjärjestelmässä ei ole avattuna yhtään standardivirtaa (stdin/out/err).



Oikeudet sys/stat.h

- S_IRWXU = 00700 omistajalla luku-, kirjoitus-, ja suoritusoikeus
- S_IRUSR (S_IREAD) = 00400 omistajalla lukuoikeus
- S_IWUSR (S_IWRITE) = 00200 omistajalla kirjoitusoikeus
- S_IXUSR (S_IEXEC) = 00100 omistajalla suoritusoikeus
- S_IRWXG = 00070 ryhmällä luku-, kirjoitus- ja suoritusoikeus
- S_IRGRP = 00040 ryhmällä lukuoikeus
- S_IWGRP = 00020 ryhmällä kirjoitusoikeus
- S_IXGRP = 00010 ryhmällä suoritusoikeus
- S_IRWXO = 00007 muilla luku-, kirjoitus- ja suoritusoikeus
- S_IROTH = 00004 muilla lukuoikeus
- S_IWOTH = 00002 muilla kirjoitusoikeus
- S_IXOTH = 00001 muilla suoritusoikeus



Tiedoston sulkeminen

- Tiedosto suljetaan funktiolla **int close(int fildes);**
- Unix sulkee kaikki avoimet tiedostot, kun ohjelma päättyy.
- Sääntö on silti: Sulje tiedosto heti, kun et sitä enää tarvitse.
- Miksikö ?
 - Prosessin avointen tiedostojen lukumäärä on rajoitettu.



Esimerkki file1.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<sys/types.h>
#include<sys/stat.h>
#include<fcntl.h>
#include"mydbg.h"

int main(void)
{
    int fd,fd2;

    CHECK((fd = open("Tiedosto1",O_CREAT | O_WRONLY,
                    S_IRUSR | S_IWUSR | S_IRGRP) ) >= 0);

    CHECK(( fd2 = creat("Tiedosto2",
                    S_IRUSR | S_IWUSR | S_IRGRP)) >= 0 );

    close(fd);
    close(fd2);
    exit(0);
}
```



Esimerkki file2.c

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<sys/types.h>
#include<sys/stat.h>
#include<fcntl.h>
#include"mydbg.h"

int main(void)
{
    int fd,fd2;

    umask(0);

    CHECK((fd = open("Tiedosto3",O_CREAT | O_WRONLY,
                     S_IRUSR | S_IWUSR | S_IRGRP) ) >= 0);

    umask(S_IWUSR);

    CHECK(( fd2 = creat("Tiedosto4",
                       S_IRUSR | S_IWUSR | S_IRGRP)) >= 0 );

    close(fd);
    close(fd2);
    exit(0);
}
```



Tiedostosta lukeminen

- Avatusta tiedostosta luetaan merkkejä funktiolla:
ssize_t *read*(**int** fildes, **void** *buff, **size_t** nbytes)
- Palauttaa luettujen merkkien lukumäärän tai 0 kun **EOF**.
- Muista: *read()* ei aina palauta arvonaan samaa arvoa kuin on pyydettyjen merkkien lukumäärä (nbytes): tiedoston viimeinen lukupyyntö jää yleensä vajaaksi!
- Jos *read()* keskeytyi kesken lukuoperaation ennenkuin yhtään tavua ehdittiin lukea, on errno = EINTR.
- Tällöin sovelluksen on itse osattava jatkaa lukuoperaatiota siitä mihin jäätiin.



Tiedostoon kirjoittaminen

- Avattuun tiedostoon kirjoitetaan funktiolla:
ssize_t write(int fildes, const void *buff, size_t nbytes)
- Palauttaa kirjoitettujen merkkien lukumäärän.
- Yleensä paluuarvo on aina sama kuin kirjoitettavaksi pyydettyjen merkkien lukumäärä (nbytes).
- *write()* asettaa `errno = EINTR` jos kirjoitusoperaatio keskeytyi ennenkuin yhtään tavua ehdittiin kirjoittaa.
- Tällöin sovelluksen on itse osattava jatkaa lukuoperaatiota siitä mihin jäätiin.



Tiedostosta lukuesimerkki readn.c

```
/* Read "n" bytes from a descriptor. */

ssize_t
readn(int fd, void *vptr, size_t n)
{
    size_t nleft;
    ssize_t nread;
    char    *ptr;

    ptr = vptr;
    nleft = n;
    while (nleft > 0) {
        if ( (nread = read(fd, ptr, nleft)) < 0) {
            if (errno == EINTR)
                nread = 0; /* and call read()
                           again */
            else
                return(-1);
        } else if (nread == 0)
            break; /* EOF */

        nleft -= nread;
        ptr   += nread;
    }
    return(n - nleft); /* return >= 0 */
}
```



Tiedostoon kirjoitus esimerkki `writen.c`

```
/* Write "n" bytes to a descriptor. */
ssize_t
writen(int fd, const void *vptr, size_t n)
{
    size_t      nleft;
    ssize_t     nwritten;
    const char  *ptr;

    ptr = vptr;
    nleft = n;
    while (nleft > 0) {
        if ( (nwritten = write(fd, ptr, nleft)) <= 0) {
            if (errno == EINTR)
                nwritten = 0; /* and call write()
                               again */
            else
                return(-1);  /* error */
        }

        nleft -= nwritten;
        ptr   += nwritten;
    }
    return(n);
}
```



Esimerkki: tiedoston kopiointi (copy.c)

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <sys/errno.h>

#define      BUFFSIZE      8192

int main(void)
{
    int      n;
    char buf[BUFFSIZE];

    memset(buf, 0, BUFFSIZE);

    while ((n=readn(STDIN_FILENO, buf, BUFFSIZE))>0)
        if (writen(STDOUT_FILENO, buf, n) != n) {
            perror("write error");
            exit(-1);
        }

    if (n < 0) perror("read error");
    exit(0);
}
```



Luku- ja kirjoitusposition asettaminen

- Luku/ kirjoitusposition voi asettaa funktiolla **off_t lseek(int fildes, off_t offset, int whence);**
- Onnistunut kutsu palauttaa position tiedoston alusta laskettuna.
- Uusi positio määräytyy parametrin whence arvon perusteella seuraavasti:
 - **SEEK_SET** positio = offset
 - **SEEK_CUR** positio = positio + offset
 - **SEEK_END** positio = tiedoston koko + offset
- Nykyposition saa selville kutsulla:
 - **currpos = lseek(fd, 0, SEEK_CUR);**
- Tiedoston koon saa selville kutsulla
 - **size = lseek(fd, 0, SEEK_END);**



Esimerkki: tiedoston kopiointi (copy2.c)

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <fcntl.h>
#include <sys/types.h>
#include <sys/stat.h>
#include "mydbg.h"

int main(int argc, char *argv[])
{
    int fd;
    off_t size;
    char * buf;

    if (argc != 3) { perror("Usage: copy2 infile outfile "); exit(1); }

    CHECK((fd = open(argv[1], O_RDONLY)) >= 0);

    size = lseek(fd, 0, SEEK_END);
    CHECK((buf = malloc(size)));

    lseek(fd, 0, SEEK_SET);
    CHECK((readn(fd, buf, size) == size));
    close(fd);

    CHECK((fd = open(argv[2], O_WRONLY|O_CREAT, S_IRUSR|S_IWUSR)) >= 0);

    CHECK((writen(fd, buf, size) == size));

    close(fd);
    free(buf);
    exit(0);
}
```

Tiedostojen tietorakenteita

- Tiedostojärjestelmän toteutukseen liittyy kolme tietorakennetta, joiden avulla voidaan järjestää mm. tiedostojen yhteiskäyttö:
 - *Tiedostokuvaajataulu*: jokaisella prosessilla omansa eli on osa PCB:tä. Tästä käy ilmi avoimet tiedostot. Tiedostokuvaajaa (se pieni kok.luku) vastaavassa lokerossa on linkki avoimet tiedostot tauluun sekä lipukkeita (FD_CLOEXEC).
 - *Avoimet tiedostot taulu*: globaali, ts. sisältää kaikkien prosessien tietoja eli tiedoston luku- ja kirjoitusposition, viitelaskurin (monestako paikasta tulee viite), linkin indeksisolmutauluun ja lipukkeita.
 - *Indeksisolmutaulu*: globaali, ts. yksi 'alkio' kutakin avattua tiedostoa kohden. Levyltä muistiin tuotu indeksisolmu ja lisätietoa: viitelaskuri, lipukkeita.



Seuraukset

- Sama tiedosto voi olla auki usealla prosessilla, koska vain yksi alkio indeksisolmutaulussa per tiedosto.
- Kahdella prosessilla voi olla yhteinen alkio avoimet tiedostot taulussa vain, kun lapsi on perinyt avoimet tiedostot äidiltään *fork()*-kutsussa.
- Saman prosessin kaksi tiedostokuvaajaa voi osoittaa samaan avoimet tiedostot taulun alkioon, jos kuvaajia on duplikoitu systeemikutsulla *dup()* tai *dup2()*.



Systemikutsujen toiminta

- *read()* kasvattaa lukupositiota luettujen tavujen lkm:llä. Jos positio = tiedoston koko, palauttaa arvon 0 (= eof).
- *write()* kasvattaa positiota kirjoitettujen tavujen lkm:llä. Jos tiedoston koko kasvaa, arvo kopioidaan i- solmutauluun. Jos lipuke O_APPEND on asetettu, kopioidaan positiolle arvo ennen kirjoittamista i- solmutaulusta eli jokainen kirjoitus menee tiedoston loppuun.
- *lseek()* muuttaa vain positiota avoimet tiedostot taulussa. Se ei aiheuta koskaan siirräntää.



Tiedostokuvaajien kopiointi ja järjestely

- Avatun tiedostokuvaajan voi kopioida toisen tiedostokuvaajan arvoksi funktiolla
`int dup(int filedes)` tai
`int dup2(int filedes1, int filedes2)`
- Palauttavat uuden tiedostokuvaajan numeron.
- `dup()` kopioi parametrina annetun kuvaajan numeroltaan pienimpään vapaaseen tiedostokuvaajaan.
- `dup2()` sulkee kuvaajan `filedes2` ja kopioi sen paikalle kuvaajan `filedes1`. Atominen toiminto.



Tiedoston ominaisuudet

- Avatun tiedoston lipukkeita voi kysellä ja asettaa funktiolla

int fcntl(int filedes, int cmd, . . . /* int arg */)

- F_DUPFD - tee duplikaatti tiedostokuvaajasta
- F_GETFD, F_SETFD - kysy / aseta tiedostokuvaajan lipuke FD_CLOEXEC (ts. suljetaanko tiedosto exec:ssä)
- F_GETFL, F_SETFL - kysy / aseta käyttötapalipukkeita
- O_RDONLY, O_RDWR, O_WRONLY (näille vain get)
- O_APPEND kirjoitus aina loppuun
- O_NONBLOCK estymätön I/O
- O_SYNC synkroninen I/O
- O_ASYNC asynkroninen I/O + signaali
- F_GETLK, F_SETLK, F_SETLKW - kysy / aseta tiedostolukko



Kirjoittaminen levyille

- Moderneissa järjestelmissä on kirjoituspuskuri, joka saa aikaan viivytetyn kirjoittamisen: kirjoituspyyntöjä puskuroidaan ja lähetetään kerralla levyille.
- Jotkin sovellukset tarvitsevat välttämättä tiedon siitä, että tieto on todella kirjoitettu levyille, esim. tietokantaoperaatiosta on hyvä tietää, että tieto on mennyt levyille asti
- Tämän mahdollistavat kutsut
 - int fsync(int fd):** pakota tietty tiedosto levyille asti, sisältö ja mahdolliset ominaisuuksien muutokset
 - int fdatasync(int fd):** pakota tietyn tiedoston pelkkä sisältö levyille asti
 - void sync(void):** lähetä kaikki KJ:n puskuroimat kirjoitukset levyille (ei odota varsinaista kirjoitusta!)



Esimerkki (mode.c)

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <sys/types.h>
#include <fcntl.h>
#include "mydbg.h"

int check_mode(int fd)
{
    int accmode, val;

    CHECK((val=fcntl(fd,F_GETFL,0)) >= 0);

    accmode = val & O_ACCMODE;
    if (accmode==O_RDONLY) printf("read only");
    if (accmode==O_WRONLY) printf("write only");
    if (accmode == O_RDWR) printf("read write");

    if (val & O_APPEND)          printf(", append");
    if (val & O_NONBLOCK)        printf(", nonblocking");

    putchar('\n');
    return(0);
}
```



Lipukkeiden asetus (set_fl.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<fcntl.h>

int set_fl(int fd, int flags)
{
    int val;

    if ((val = fcntl(fd, F_GETFL, 0)) < 0)
        return val;

    val |= flags;

    val = fcntl(fd, F_SETFL, val);

    return val;
}
```



Tiedoston ominaisuudet

- Tiedosto on jono tavuja.
- Siihen liittyy nimi, attribuutit ja datalohkot.
- Unix tallettaa nämä erilleen toisistaan.
- Hakemisto on tiedosto, jossa on peräkkäin pareja: tiedostonimi ja i-solmunumero.
- Hakemisto voi edelleen sisältää hakemistotiedostojen nimiä, jolloin muodostuu puurakenne.
- Tiedoston attribuutit on talletettu indeksisolmuun.
- Indeksisolmusta käy ilmi missä tiedoston datalohkot sijaitsevat.



Tiedostojen ominaisuuksien selvittäminen

- Tiedostojen ominaisuuksia voi kysellä funktioilla:
int stat(const char *file_name, struct stat *buf)
int fstat(int fildes, struct stat *buf)
int lstat(const char *file_name, struct stat *buf)
- *stat()* osaa kulkea symbolista linkkiä pitkin todelliseen kohdetiedostoon.
- *lstat()* on muuten kuin *stat()*, mutta jos nimi on symbolinen linkki, se antaa linkkitiedoston ominaisuudet (ei kuulu UNIX03-speksiin).
- Onnistuneen kutsun paluuarvo riippuu pyydetyistä operaatioista.
- Epäonnistunut kutsu palauttaa -1.



struct stat

```
struct stat {
    dev_t      st_dev;      /* device */
    ino_t      st_ino;     /* inode */
    mode_t     st_mode;    /* protection */
    nlink_t    st_nlink;   /* number of hard links */
    uid_t      st_uid;     /* user ID of owner */
    gid_t      st_gid;     /* group ID of owner */
    dev_t      st_rdev;    /* device type */
    off_t      st_size;    /* total size, in bytes */
    blksize_t  st_blksize; /* optim. blocksize for I/O */
    blkcnt_t   st_blocks;  /* # of blocks allocated */
    time_t     st_atime;   /* time of last access */
    time_t     st_mtime;   /* last modification */
    time_t     st_ctime;   /* last status change */
};
```



Tiedostotyytit (sys/stat.h)

- Tiedostotyytit ls -la
 - - tavallinen (teksti- tai binääri-)tiedosto
 - d hakemisto(tiedosto)
 - l symbolinen linkki(tiedosto)
 - c erikoistiedosto, merkkilaite
 - b erikoistiedosto, lohkolaite
 - p putki(tiedosto), FIFO
 - s pistoke(tiedosto)
- Tiedostotyytit (kentässä st_mode):
 - S_ISFIFO(mode) : FIFO
 - S_ISCHR(mode) : merkkilaite
 - S_ISDIR(mode) : hakemisto
 - S_ISBLK(mode) : lohkolaite
 - S_ISREG(mode) : normaali tiedosto
 - S_ISLNK(mode) : symbolinen linkki
 - S_ISSOCK(mode): pistoke



Esimerkki (filemod.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<sys/types.h>
#include<sys/stat.h>
#include"mydbg.h"

int main(int argc, char *argv[])
{
    int          i;
    struct stat   buf;
    char          *ptr;

    for (i = 1; i < argc; i++) {
        (printf("%s: ", argv[i]));
        CHECK((lstat(argv[i], &buf)) == 0);

        if(S_ISREG(buf.st_mode))      ptr = "regular";
        else if (S_ISDIR(buf.st_mode)) ptr = "directory";
        else if (S_ISCHR(buf.st_mode)) ptr = "character special";
        else if (S_ISBLK(buf.st_mode)) ptr = "block special";
        else if (S_ISFIFO(buf.st_mode)) ptr = "fifo";
        else if (S_ISLNK(buf.st_mode)) ptr = "symbolic link";
        else if (S_ISSOCK(buf.st_mode)) ptr = "socket";
        else                          ptr = "*** unknown mode ***";

        printf("%s\n", ptr);
    }
    exit(0);
}
```



Tiedostojen käyttöoikeudet

- Suoritettavaan prosessiin liittyy aina: real user id (uid), real group id (gid), effective user id (euid), effective group id (egid) ja supplementary group list.
- Lisäksi voi olla: saved user id ja saved group id.
 - uid ja gid: Todellinen prosessin omistaja ja hänen ensisijainen ryhmänsä. Saatu istunnon alussa salasanatiedostosta.
 - euid ja egid: Käytetään tiedostojen käyttöoikeuksien tarkistuksessa.
- Aluksi euid = uid ja egid = gid
- euid muuttuu koodin suoritajaksi, jos kooditiedostolla on omistajan antama s-oikeus (set-user-id).
- egid muuttuu koodin suoritajaksi, jos kooditiedostolla on ryhmän S-oikeus (set-group-id).
- Esimerkkejä Linuxissa esim. ping ja traceroute

Tiedostojen käyttöoikeudet

- supplementary group list: Muodostetaan ryhmätiedoston /etc/group perusteella prosessia käynnistettäessä.
- Käytetään tiedostojen käyttöoikeuksien tarkistamisessa.
- saved uid ja saved gid: Näihin kopioidaan euid ja egid, kun prosessi on käynnistymässä.
- Käyttöä set-uid ja set-gid ohjelmien yhteydessä.



Tiedoston käyttöoikeuksien määräytyminen

jos euid = root niin

 saa kaikki oikeudet

muuten

 jos euid = st_uid niin

 tarkista kohdasta 'user'

 muuten

 jos egid = st_gid | egid IN grouplist niin

 tarkista kohdasta 'group'

 muuten

 tarkista kohdasta 'other'



Tiedoston käyttöoikeuksien tarkastus

- Tiedoston käyttöoikeus voidaan tarkastaa funktiolla

int access(**const char** *pathname, **int** mode)

- Palauttaa 0, jos oikeus olemassa muuten -1

- mode:

- R_OK onko lukuoikeus
- W_OK onko kirjoitusoikeus
- X_OK onko suoritus / läpikulkuoikeus
- F_OK onko tiedosto olemassa



Esimerkki (access.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<fcntl.h>
#include<sys/types.h>
#include"mydbg.h"

int main(int argc, char *argv[])
{
    if (argc != 2) { printf("usage: access <file>\n"); exit(1); }
    if(access(argv[1], F_OK) == 0) printf("file exists\n");
    if(access(argv[1], R_OK) == 0) printf("read access OK\n");
    if(access(argv[1], W_OK) == 0) printf("write access OK\n");
    if(access(argv[1], X_OK) == 0) printf("execute OK\n");
    exit(0);
}
```



Tiedoston käyttöoikeuksien muuttaminen

- Prosessi voi muuttaa omistamansa tiedoston käyttöoikeuksia funktioilla:
`int chmod(const char *pathname, mode_t mode)`
`int fchmod(int filedes, mode_t mode)`
- Palauttavat 0, jos funktion suoritus onnistuu.
- Käyttäjä voi muuttaa vain omistamiensa tiedostojen käyttöoikeuksia.
- Vain super-user voi muuttaa muiden omistamien tiedostojen käyttöoikeuksia.



Esimerkki (chmod.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<sys/types.h>
#include<sys/stat.h>
#include"mydbg.h"

int main(void)
{
    struct stat statbuf;

    /* Haetaan foo:n oikeudet */
    CHECK((stat("foo", &statbuf)) == 0);

    /* Poistetaan foo:lta ryhmän ja muiden kirjoitusoikeus */
    CHECK((chmod("foo", (statbuf.st_mode & ~S_IWGRP & ~S_IWOTH))
        == 0);
    /* Asetetaan bar:lle tietyt oikeudet vanhoista arvoista
        huolimatta*/

    CHECK((chmod("bar", S_IRUSR | S_IWUSR | S_IRGRP | S_IROTH)) ==
        0);

    exit(0);
}
```



Tiedoston omistajan ja ryhmän muuttaminen

- Prosessi voi muuttaa eräin edellytyksin omistamansa tiedoston omistajaa ja ryhmää funktioilla:

int chown(const char *pathname, uid_t owner, gid_t group)

int fchown(int filedes, uid_t owner, gid_t group)

int lchown(const char *pathname, uid_t owner, gid_t group);

- Tiedoston omistajaa voi vaihtaa vain super-user.
- Omistamansa tiedoston ryhmän voi vaihtaa sellaiseen ryhmään johon kuuluu.
- *lchown()* muuttaa viitatessa linkkitiedostoon linkkitiedoston omistajaa tai ryhmää.



Tiedoston uudelleennimeäminen ja poistaminen

- Tiedoston nimeä voi vaihtaa funktiolla:
`int rename(const char *oldname, const char *newname)`
- Toiminta vaihtelee sen mukaan onko oldname ja/tai newname tiedosto vai hakemisto.
- Tiedoston voi merkitä poistettavaksi funktiolla:
`int unlink(const char *pathname)`
- Jotta tiedoston voisi poistaa, on hakemistoon oltava sekä w-oikeus että x- oikeus. Tiedosto poistuu, kun viimeinenkin siihen osoittava linkki katkaistaan.
- Jos ns. *sticky bit* (S_ISVTX) on asetettu, tiedoston voi poistaa vain hakemiston tai tiedoston omistaja, tai superuser.



Tiedoston poistamisesta

- *unlink()* poistaa aina hakemistoalkion ja vähentää indeksisolmussa olevaa linkkien lukumäärää yhdellä.
- Jos lukumääräksi tulee 0, vapauttaa se myös tiedostoon kuuluneet lohkot sekä indeksisolmun.
- Jos parametrina annettu tiedosto on (symbolinen) linkkitiedosto, *unlink()* poistaa sen, ei linkin päässä olevaa tiedostoa.
- *unlink()* poistaa hakemistoalkion heti, mutta muut vapautukset tehdään vasta ohjelman päättyessä.
- Aputiedostolle voi tehdä *unlink()* heti, kun se on luotu, jolloin aputilan siivoaminen ei pääse unohtumaan.



Esimerkki (unlink.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<fcntl.h>
#include<sys/types.h>
#include<sys/stat.h>
#include"mydbg.h"

int main(void)
{
    int fd;

    printf("Luodaan tempfile\n");
    CHECK((fd=creat("tempfile", S_IRWXU)) > 0);

    printf("Avataan se lukemista varten\n");
    printf("Tiedoston koko: %d\n", (int)lseek(fd, 0, SEEK_END));

    sleep(10);

    printf("Poistetaan tiedosto\n");

    CHECK((unlink("tempfile")) == 0);
```



Esimerkki (unlink.c)

```
printf("Kirjoitetaan tiedostoon vaikka se on poistettu \n");  
CHECK(write(fd,"jepulis\n",8)==8);  
printf("Tiedoston koko nyt: %d\n",(int)lseek(fd,0,SEEK_END));  
close(fd);  
printf("Se siitä\n");  
exit(0);  
}
```



Tiedostojen aikaleimat

- Indeksisolmussa on kolme aikaleimaa:
 - `st_atime` milloin tdstoa viimeeksi käytetty
 - `st_mtime` milloin tdstoa viimeeksi muutettu
 - `st_ctime` milloin i-solmua viimeeksi muutettu
- Komento `ls` näyttää oletusarvoisesti milloin tiedostoa on viimeeksi muutettu eli kentän `st_mtime`.
- Ko. kenttää hyödynnetään esim. varmuuskopioinnissa (täydennyskopiot).
- Indeksisolmun tietojen kysely funktiolla `stat()` tms. ei muuta aikaleimoja.

Aikaleimojen asettaminen

- Omistamansa tiedoston aikaleimoja `st_atime` ja `st_mtime` voi muuttaa funktiolla:

```
int utime(const char *filename, const struct  
utimbuf *buf);
```

```
#include < utime.h>
```

```
struct utimbuf {  
    time_t actime;  
    time_t modtime;  
}
```

```
Jos buf = NULL
```

```
    st_atime <- current time
```

```
    st_mtime <- current time
```

```
muuten
```

```
    st_atime <- times.actime
```

```
    st_mtime <- times.modtime
```



Hakemistojen käsittely

- Hakemisto luodaan funktiolla:
int *mkdir*(const char *pathname, mode_t mode)
- Tyhjä hakemisto poistetaan funktiolla:
int *rmdir*(const char *pathname)
- Työhakemistonsa nimen voi selvittää funktiolla:
char **getcwd*(char *buf, size_t bufsize)
- Työhakemistoa voi vaihtaa funktioilla:
int *chdir*(const char *pathname)
int *fchdir*(int fildes)



Hakemistotiedoston lukeminen

- Vain käyttöjärjestelmä voi kirjoittaa hakemistotiedostoon.
- Hakemistotiedosto avataan lukemista varten funktiolla:
DIR *opendir(const char *name);
- Seuraava hakemistotiedoston alkio luetaan funktiolla:
struct dirent *readdir(DIR *dir);
- *readdir()* palauttaa NULL arvon hakemistotiedoston lopussa tai virhetilanteessa.
- Hakemistotiedosto suljetaan funktiolla:
int closedir(DIR *dir);
- **DIR** on oikeasti *struct __dirstream*



struct __dirstream ja struct dirent

```
struct __dirstream {
    int fd; /* File descriptor. */
    char * data; /* Directory block. */
    size_t allocation; /* Space allocated for the block. */
    size_t size; /* Total valid data in the block. */
    size_t offset; /* Current offset into the block. */
    off_t filepos; /* Position of next entry to read. */
    pthread_mutex_t lock; /* Mutex lock for this structure. */
};
```

```
struct dirent {
    #if defined _FILE_OFFSET_BITS && _FILE_OFFSET_BITS == 64
        ino64_t d_ino; /* inode number */
        off64_t d_off; /* offset to the next dirent */
    #else
        ino_t d_ino; /* inode number */
        off_t d_off; /* offset to the next dirent */
    #endif
    unsigned short int d_reclen; /* length of this record */
    unsigned char d_type; /* type of file */
    char d_name[256]; /* filename: UNIX03 */
};
```



Esimerkki: Hakemistotiedoston listaus (dir.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<sys/types.h>
#include<dirent.h>
#include<errno.h>
#include"mydbg.h"

int main(int argc,char **argv)
{
    DIR *dir;
    struct dirent *de;

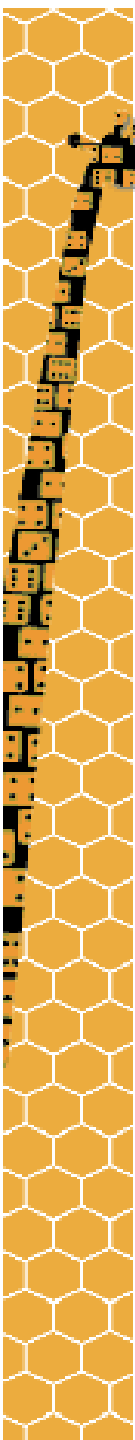
    if ( argc < 2) {
        printf("Usage: dir <directory>\n"); exit(1);
    }

    CHECK((dir=opendir(argv[1])) != NULL);
    printf("Hakemisto %s\n",argv[1]);

    while( de = readdir(dir) ) {
        CHECK((printf("+ Tiedoston nimi: %s\n",de->d_name)) > 0);
    }

    CHECK(errno == 0);
    CHECK((closedir(dir)) == 0);
    exit(0);
}
```





Tiedostojenkäsittelystä: tiedostokuvaajat ja FILE-osoittimet



Tiedostojen käsittely

- Tiedostoja voidaan käsitellä periaatteessa kahdella tavalla/tasolla:
 - Alhaisella tasolla: käyttämällä suoraan käyttöjärjestelmän palvelupyyntöjä ja tiedostokuvaajaa, ts. “int fd”, tavupohjaisesti
 - Korkealla tasolla: Käyttämällä FILE-osoitinta ja siihen liittyviä monipuolisia funktioita



Alhaisen tason funktiot

- Tiedostojen käsittelyyn riittää periaatteessa viisi perusfunktiota: *open, read, write, lseek* ja *close*
- Näillä tehdään ns. puskuroimatonta siirrantää (*unbuffered I/O*)
- Kukin funktiokutsu synnyttää suoraan KJ:n palvelupyynnön ja siis saa aikaan palvelupyyntökeskeytyksen
- Nämä kutsut käsittelevät tiedostokuvaajaa (se *int fd*), jonka KJ liittää prosessiin
- Tiedostokuvaajien yläraja on OPEN_MAX (Linux: 256)
- Tiedostonimen pituuden yläraja on NAME_MAX (Linux: 255)
- Uudella prosessilla on valmiiksi kolme tiedostokuvaajaa:
 - STDIN_FILENO (tyypillisesti numeroarvo 0)
 - STDOUT_FILENO (tyypillisesti numeroarvo 1)
 - STDERR_FILENO (tyypillisesti numeroarvo 2)
- Katso */dev/fd*



Alhaisen tason funktiot

- Tiedostokuvaaja on osoitin prosessin avoimien tiedostojen tauluun
- Tässä taulussa on tyypillisesti
 - Lipukkeita (FD_CLOEXEC, O_SYNC, O_APPEND, jne.)
 - Tiedosto-osoitin, joka osoittaa kohtaan tiedostossa, josta seuraavaksi luetaan tai johon seuraavaksi kirjoitetaan
 - Viite itse tiedoston tietorakenteeseen (*v-node* tai *i-node*)
- Lukeminen ja kirjoittaminen on tehokkainta, jos operaatiot tapahtuvat levylohkojen kokoisina kutsuina
- Levylohkon koko löytyy *stat*-funktioilla ja tietorakenteen *struct stat* muuttujasta *st_blksize* (katso hieman aiemmat kalvot)
- Kirjoituksessa KJ tyypillisesti tekee jotain omaa puskurointiaan, tiedon voi pakottaa levyille kutsuilla *sync*, *fsync* tai *fdatasync*



Alhaisen tason funktiot

- *write*- ja *read*-funktiot kirjoittavat tai lukevat tiedosto-osoittimen osoittamasta kohdasta
- Lipukkeella *O_CREAT* suoritetaan atomisesti tiedoston luonti ja avaaminen, jos tiedostoa ei ollut
- Mitä tapahtuu, jos prosessin kaksi säiettä lukee samaa tiedostoa?
 - Jos ohjelma haluaisi ensin siirtää tiedosto-osoitinta ja sitten kirjoittaa tähän uuteen paikkaa, perustilanteessa tämä toiminta vaatii kaksi eri funktiokutsua eikä siis ole atominen.
 - Voi käydä seuraavasti:
 - 1. säie A tekee *lseek()*: tiedosto-osoitin siirtyy
 - 2. säie B tekee *lseek()*: tiedosto-osoitin siirtyy
 - 3. säie B lukee *read()*: tiedosto-osoitin siirtyy luetun verran
 - 4. säie A lukee *read()*: lukupositio on $2 * \text{lseek} + \text{read}$



Alhaisen tason funktiot

- Tähän ongelmaan on kuitenkin kolme ratkaisua
- Jos ohjelma haluaa kirjoittaa tiedoston loppuun, asettamalla "O_APPEND" lipukkeen, KJ pitää huolen, että kirjoitus tapahtuu aina oikeaan paikkaan
- Atominen lukeminen/kirjoittaminen tietyistä paikasta:
`ssize_t pread(int fd, void *buf, size_t nbytes, off_t offset)`
`ssize_t pwrite(int fd, void *buf, size_t nbytes, off_t offset)`
- Operaatiot suorittavat lukemisen tai kirjoittamisen tietyistä paikasta
- Huom. tiedosto-osoittimen paikka ei muutu
- Pread ja pwrite ovat nopeampia kuin vastaava "lseek + read/write": miksi?



Ylemmän tason kutsut: standard I/O kirjasto (stdio)

- Ns. *standard I/O*-kirjaston kutsut peittävät alleen osan siirrännän detaljeista, kuten puskurien allokoinnin ja oikean koon määrittelyn sekä todelliset siirrännät levyn kanssa
- stdio-kirjaston kirjoitti alun perin Dennis Ritchie n. vuonna 1975
- stdio-kirjaston keskeinen elementti on ns. *stream*
- Kaikki siirräntä tapahtuu näiden ”virtojen” kautta
- Kun alhaisen tason funktiolla siirrettiin puhtaasti tavuja, stdio-kirjastolla voi myös käsitellä kansainvälisiä merkistöjä, joissa kirjain koodataan useammalla kuin yhdellä tavulla
- Kirjasto ei välttämättä ole käytännössä tehokas, joustava kylläkin on



stdio-kirjastosta

- stdio-kirjaston idea on minimoida todellisten read- ja write-kutsujen määrä
- Tämä tapahtuu puskuroimalla tietoa, yleensä kolmella tavalla:
 - Täysin puskuroitu (*fully buffered*) (Linux 8192 tavua)
 - Rivi kerrallaan (*line buffered*)
 - Puskuroimaton (*unbuffered*)
- Lukeminen ja kirjoittaminen voi tapahtua merkki, rivi tai objekti kerrallaan
- Merkki kerrallaan: *getc*, *fgetc*, *getchar*, *ungetc*, *putc*, *fputc*, *putchar*
- Rivi kerrallaan: *fgets*, *gets*, *fputs*, *puts*
- Objekteja:

size_t *fread*(**void** *ptr, **size_t** size, **size_t** nobj, **FILE** *fp)

size_t *fwrite*(**void** *ptr, **size_t** size, **size_t** nobj, **FILE** *fp)



FILE-tietorakenne (libio.h)

```
struct _IO_FILE {
    int _flags; /* High-order word is _IO_MAGIC; rest isflags. */

#define _IO_file_flags _flags

/*The following pointers correspond to the C++ streambuf protocol. */
/* Note: Tk uses the _IO_read_ptr and _IO_read_end fields
   directly.*/

    char* _IO_read_ptr; /* Current read pointer */
    char* _IO_read_end; /* End of get area. */
    char* _IO_read_base; /* Start of putback+get area. */
    char* _IO_write_base; /* Start of put area. */
    char* _IO_write_ptr; /* Current put pointer. */
    char* _IO_write_end; /* End of put area. */
    char* _IO_buf_base; /* Start of reserve area. */
    char* _IO_buf_end; /* End of reserve area. */

/* The following fields are used to support backing up and undo. */

    char *_IO_save_base; /* Pointer to start of non-current get area.*/
    char *_IO_backup_base; /* Pointer to first valid character of
        backup area */
    char *_IO_save_end; /* Pointer to end of non-current get area. */
```



FILE-tietorakenne (libio.h)

```
struct _IO_marker *_markers;
struct _IO_FILE *_chain;

int _fileno;

#if 0
    int _blksize;
#else
    int _flags2;
#endif
    _IO_off_t _old_offset; /* This used to be _offset but it's too
        small. */

#define __HAVE_COLUMN /* temporary */
    /* 1+column number of pbase(); 0 is unknown. */
    unsigned short _cur_column;
    signed char _vtable_offset;
    char _shortbuf[1];

    /* char* _save_gptr; char* _save_egptr; */

    _IO_lock_t *_lock;
```



FILE-tietorakenne (libio.h)

```
#ifdef _IO_USE_OLD_IO_FILE
};

struct _IO_FILE_complete
{
    struct _IO_FILE _file;

#ifdef

#if defined _G_IO_IO_FILE_VERSION && _G_IO_IO_FILE_VERSION == 0x20001
    _IO_off64_t _offset;
# if defined _LIBC || defined _GLIBCPP_USE_WCHAR_T
    /* Wide character stream stuff.  */
    struct _IO_codecvt *_codecvt;
    struct _IO_wide_data *_wide_data;
# else
    void *__pad1;
    void *__pad2;
# endif
    int _mode;
    /* Make sure we don't get into trouble again.  */
    char _unused2[15 * sizeof (int) - 2 * sizeof (void *)];
#endif
};
```



Esimerkki: ftest.c

```
#include <stdio.h>

/*
   Käsitellään tiedostoa samaan aikaan int fd ja FILE *
   tyyppisten muuttjien kautta.
*/

int main(int argc, char *argv[])
{
    int fd, fd2, merkki;
    FILE *fi = fopen(argv[1], "r");
    if(fi == NULL) { printf("Usage: %s <file>\n", argv[0]); return 0;}
    fd=fileno(fi);
    fd2=fi->_fileno;
    merkki=fgetc(fi);    /* Tämä lukupyyntö on tarpeen,
                           sillä FILE-osoittimen taustalla
                           olevaa osoitinta ja puskureita ei
                           alusteta ennen kuin ensimmäisellä
                           lukupyynnöllä. */

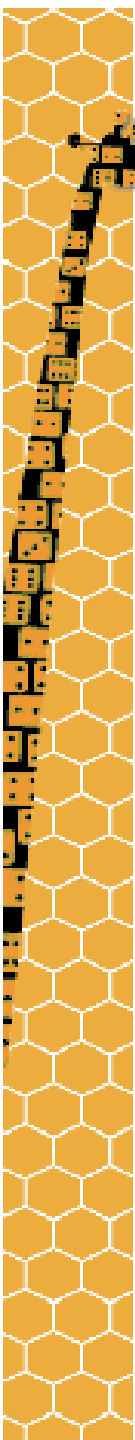
                           /* Kokeile mitä tapahtuu, jos kommentoit
                           tuon fgetc-rivin pois... */

    printf("%d %d\n", fd, fd2);
    printf("%s\n", fi->_IO_read_ptr);
    return 0;
}
```

Jotain funktioita

- `int fwide(FILE *fp, int mode)`
- `void setbuf(FILE *fp, char *buf)`
- `int setvbuf(FILE *fp, char *buf, int mode, size_t size)`
- `int fflush(FILE *fp)`
- `FILE *fopen(char *pathname, char *type)`
- `FILE *freopen(char *pathname, char *type, FILE *fp)`
- `int fclose(FILE *fp)`
- `FILE * fdopen(int fd, char *type)`
- `int ferror(FILE *fp), int feof(FILE *fp), void clearerr(FILE *fp)`
- `long ftell(FILE *fp)`
- `int fseek(FILE *fp, long offset, int whence)`
- `void rewind(FILE *fp)`
- `int fileno(FILE *fp)`
- `fprintf, fscanf, tmpnam, tmpfile, ...`

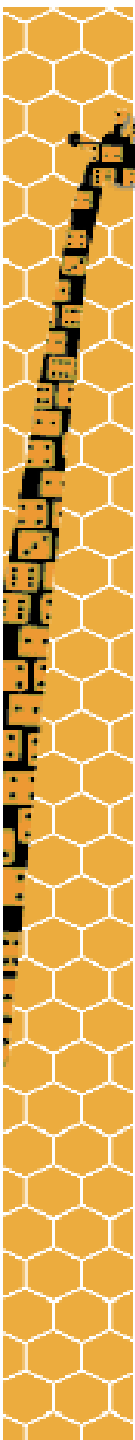




Signaalit



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY



Sisällys

- Signaalin olemus
- Signaalin lähettäminen
- Signaaling odottaminen eli signaalikäsittelijän asettaminen
- Signaalijoukot
- Viritettyjen signaalien kysely
- Signaalimaskit
- Signaalien käyttö kommunikoinnissa - haitat
- Signaalijonot (Real-Time Signals Extension)



Signaali

- Signaali on ohjelmallinen keskeytys, joka virittää prosessinkuvaajassa signaalilipukkeen
- Signaali voi tulla asynkronisesti käyttöjärjestelmältä, toiselta prosessilta tai prosessilta itseltään
- Kaikille signaaleille on määritelty oletustoiminto, esim. prosessin päättyminen tai että signaalia ei huomioida mitenkään
- Prosessi voi asettaa lähes kaikille signaaleille myös oman käsittelyfunktion
- Poikkeus: signaali SIGKILL, SIGSTOP



Määritellyt signaalit (bits/signum.h)

```

1  /* Hangup (POSIX).  */
2  /* Interrupt (ANSI).  */
3  /* Quit (POSIX).  */
4  /* Illegal instruction (ANSI).  */
5  /* Trace trap (POSIX).  */
6  /* Abort (ANSI).  */
6  /* IOT trap (4.2 BSD).  */
7  /* BUS error (4.2 BSD).  */
8  /* Floating-point exception (ANSI).  */
9  /* Kill, unblockable (POSIX).  */
10 /* User-defined signal 1 (POSIX).  */
11 /* Segmentation violation (ANSI).  */
12 /* User-defined signal 2 (POSIX).  */
13 /* Broken pipe (POSIX).  */
14 /* Alarm clock (POSIX).  */
15 /* Termination (ANSI).  */
16 /* Stack fault.  */
16 /* Same as SIGCHLD (System V).  */
17 /* Child status has changed (POSIX).  */
18 /* Continue (POSIX).  */
19 /* Stop, unblockable (POSIX).  */
20 /* Keyboard stop (POSIX).  */
21 /* Background read from tty (POSIX).  */
22 /* Background write to tty (POSIX).  */
23 /* Urgent condition on socket (4.2 BSD).  */
24 /* CPU limit exceeded (4.2 BSD).  */
25 /* File size limit exceeded (4.2 BSD).  */
26 /* Virtual alarm clock (4.2 BSD).  */
27 /* Profiling alarm clock (4.2 BSD).  */
28 /* Window size change (4.3 BSD, Sun).  */
28 /* Pollable event occurred (System V).  */
29 /* I/O now possible (4.2 BSD).  */
30 /* Power failure restart (System V).  */
31 /* Bad system call.  */
31
#define SIGHUP 1
#define SIGINT 2
#define SIGQUIT 3
#define SIGILL 4
#define SIGTRAP 5
#define SIGABRT 6
#define SIGIOT 6
#define SIGBUS 7
#define SIGFPE 8
#define SIGKILL 9
#define SIGUSR1 10
#define SIGSEGV 11
#define SIGUSR2 12
#define SIGPIPE 13
#define SIGALRM 14
#define SIGTERM 15
#define SIGSTKFLT 16
#define SIGCLD 16
#define SIGCHLD 17
#define SIGCONT 18
#define SIGSTOP 19
#define SIGTSTP 20
#define SIGTTIN 21
#define SIGTTOU 22
#define SIGURG 23
#define SIGXCPU 24
#define SIGXFSZ 25
#define SIGVTALRM 26
#define SIGPROF 27
#define SIGWINCH 28
#define SIGPOLL 28
#define SIGIO 29
#define SIGPWR 30
#define SIGSYS 31
#define SIGUNUSED 31
```



Signaalin lähettäminen

- Signaalin voi lähettää prosessille funktiolla:
int kill(pid_t pid, int signo)
 - pid > 0 : prosessille pid
 - pid == 0 : samaan prosessiryhmään kuuluville
 - pid < 0 : prosessiryhmään |pid| kuuluville prosesseille
- Käyttäjän prosessi voi lähettää signaaleja vain prosesseille, joiden uid tai euid on sama kuin itsellä
- Super-user voi lähettää signaaleja rajoituksetta
- Prosessi voi pyytää signaalin SIGABRT itselleen funktiolla
void abort(void): ei voi hylätä, mutta voidaan asettaa oma käsittelijä



Signaalin tilaaminen ja odottaminen

- Prosessi voi tilata signaalin SIGALRM funktiolla
unsigned int alarm(unsigned int seconds)
- Käyttöjärjestelmä lähettää signaalin SIGALRM prosessille aikaisintaan seconds sekunnin kuluttua
- Funktio palauttaa edellisestä ajastuksesta jäljellä olevan ajan, edellinen ajastin korvataan uudelle
- Jos prosessi ei hylkää tai käsittele tätä tilaamaansa signaalia, sen suoritus päättyy
- *alarm()*-kutsu kumoaa edellisen tilauksen
- Signaalia voi pysähtyä odottamaan funktiolla:
int pause(void)
- Prosessi herää, kun se saa minkä tahansa signaalin
- Signaali käsitellään normaalisti käsittelijäasetusten mukaan



Toiminta signaalin saapuessa

- Signaali voi olla:
 - estetty (masked, blocked), jolloin lipuke prosessinkuvaajassa virittyy, mutta signaalia ei toimiteta prosessille (signal pending)
 - sallittu (enabled), jolloin lipuke virittyy ja käsittely mahd. pian
- Kun signaali käsitellään, lipuke laukeaa ja signaali voidaan:
 - unohtaa (SIG_IGN)
 - hoitaa oletuksen mukaisesti (SIG_DFL), esimerkiksi unohtaa tai lopettaa prosessi
 - käsitellä prosessin omassa funktiossa



Signaalikäsittelijän asettaminen

- Signaalinkäsittelijä asetetaan funktiolla
int sigaction(int signum, const struct sigaction *act, struct sigaction *oldact);

```
struct sigaction {  
    void (*sa_handler)(int);  
    void (*sa_sigaction)(int, siginfo_t *, void *);  
    sigset_t sa_mask;  
    int sa_flags;  
    void (*sa_restorer)(void); /* ei UNIX03 */  
}
```

- Älä aseta sekä sa_handler että sa_sigaction funktioita, koska joissain arkkitehtuureissa rakenne on union.



sigaction parametreistä

- *signum* = signaali, jonka käsittelijää kysellään tai jolle asetetaan käsittelijä.
- *act*: uusi toiminta tai NULL, jos kysytään vanhoja asetuksia
- *oact*: vanha toiminta tai NULL, jos vanhoja arvoja ei haluta ottaa talteen
- *sa_handler*
 - SIG_IGN unohda signaali
 - SIG_DFL toimi oletuksen mukaan
 - funktio() kutsuttava käsittelijäfunktio
- *sa_mask* = Käsittelyn ajaksi voidaan estää muita signaaleja (huom. SA_NODEFER)



Lipukkeita

- sa_flags-kenttä:
 - SA_RESTART signaali saa katkaista systeemikutsuja
 - SA_RESETHAND signaali käsitellään asetetussa käsittelijässä, jonka jälkeen `sa_handler <- SIG_DFL`
 - SA_ONSTACK käsittelijäfunktio käyttää omaa erillistä pinoa
 - SA_NOCHLDSTOP signaali SIGCHLD lähetetään äitiprosessille vain prosessin päättyessä, ei sen pysähtyessä
 - SA_SIGINFO signaali vastaanottaa 3 parametria eikä yhtä. Tähän ominaisuuteen palataan myöhemmin.



Esimerkki signaaleista (signal1.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<signal.h>
#include<string.h>
#include"mydbg.h"

static void sig_usr(int signo)
{
    if (signo == SIGUSR1)        printf("received SIGUSR1\n");
    else if (signo == SIGUSR2)   printf("received SIGUSR2\n");
    else                         printf("received signal
                                %d\n", signo);
    return;
}

int  main(void)
{
    struct sigaction sig;
    sigemptyset(&sig.sa_mask);
    sig.sa_flags=0;
    sig.sa_handler = sig_usr;

    CHECK((sigaction(SIGUSR1,&sig,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGUSR2,&sig,NULL)) == 0);

    for ( ; ; )
        pause();
}
```



Signaalit ja systeemikutsut

- Signaali voi katkaista hitaan systeemikutsun suorituksen. Hitaita systeemikutsuja:
 - `read()`, `write()`: 'hitaille' tiedostoille (pääte, putki, verkkoyhteydet). Levytiedostoa käsittelevä kutsu ei voi katketa.
 - `wait()`, `pause()`: voivat katketa
 - `sleep()`: voi katketa (SysV), ei voi katketa (BSD)
 - Eräät `ioctl()` kutsut
 - Eräät prosessien välisen kommunikoinnin systeemikutsut
- Huom: Signaali voi tulla minkä tahansa kahden käskyn välillä.



Funktion suorituksen jatkaminen

- Kesken jääneen funktion uudelleenkutsuminen voi aiheuttaa ongelmia, jos funktio ei ole vapaakäyntinen (*re-entrant*), ts. ellei se ole toteutettu siten, että useita sen suorituksia voi olla meneillään yhtä aikaa.
- Ohjelman omia muuttujia ja omia vapaakäyntisiä funktioita saa käyttää vapaasti
- Ongelmia aiheuttavat:
 - `malloc()` ja `free()` sekä kaikki niitä käyttävät funktiot
 - funktiot, jotka tallettavat tuloksen staattiseen muistitilaan (esim. `getpwent()`)
 - `stdio`-kirjastoon kuuluvat funktiot (osa)



Mitä koodia signaalinkäsittelijään ?

- Ohje: mahdollisimman vähän koodia käsittelijään. Vain lipuke pystyyn ja käsittely 'normaalissa' koodissa.
- Standardeista löytyy lista turvallisista funktioista, joita voi kutsua signaalinkäsittelijästä.

```
static volatile sig_atomic_t mysignow = 0;
```

```
int my_sighandler(int signo)
{
    mysignow = signo;
}
```

- Katso esimerkki *signal1-parempi.c*



Signaalijoukot

- Signaalijoukko on bittimaski, jonka avulla voi estää tai sallia yhdellä kertaa suuren joukon signaaleja.
- Signaalijoukkoa käsitellään funktioilla
 - int sigemptyset(sigset_t *set):** luo tyhjän joukon
 - int sigfillset(sigset_t *set):** täyttää joukon
 - int sigaddset(sigset_t *set, int signo):** lisää joukkoon signaalin
 - int sigdelset(sigset_t *set, int signo):** poistaa joukosta signaalin
 - int sigismember(sigset_t *set, int signo):** tarkistaa onko kyseinen signaali asetettu joukkoon



Signaalijoukon kysely/asettaminen

- Prosessin kuvaajassa on bittimaski, josta käy ilmi mitkä signaalit on toimitettava prosessille käsiteltäviksi ja mitkä signaalit vain viritetään (ts. merkitään tulleiksi).
- Maskin voi kysyä ja asettaa funktiolla:
int sigprocmask(int how, const sigset_t set, sigset_t *oldset);

```
Jos oldset != NULL niin
    oldset = nykyinen maski
Jos set != NULL niin
    jos how == SIG_BLOCK niin
        maski = maski + set
    jos how == SIG_UNBLOCK niin
        maski = maski - set
    jos how == SIG_SETMASK niin
        maski = set
```



Esimerkki: signaalijoukon kysely (siggroup.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<signal.h>
#include<unistd.h>
#include"mydbg.h"

int main(void)
{
    sigset_t    sigset;

    CHECK((sigprocmask(SIG_UNBLOCK, NULL, &sigset)) == 0);

    if (sigismember(&sigset, SIGINT))    printf("SIGINT ");
    if (sigismember(&sigset, SIGQUIT))   printf("SIGQUIT ");
    if (sigismember(&sigset, SIGUSR1))    printf("SIGUSR1 ");
    if (sigismember(&sigset, SIGALRM))    printf("SIGALRM ");

    /* remaining signals can go here */

    printf("\n");
    exit(0);
}
```



Esimerkki: signaalien estäminen ja kysely (signal2.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<signal.h>
#include<unistd.h>
#include<string.h>
#include"mydbg.h"

static void sig_quit(int);
struct sigaction sig;

int main(void)
{
    sigset_t newmask, oldmask, pendmask;

    sigemptyset(&sig.sa_mask);
    sig.sa_flags=0;
    sig.sa_handler = sig_quit;

    CHECK((sigaction(SIGQUIT,&sig,NULL)) == 0);
    sigemptyset(&newmask);
    sigaddset(&newmask, SIGQUIT);
    CHECK((sigprocmask(SIG_BLOCK,&newmask,&oldmask)) == 0);
    sleep(15);    /* SIGQUIT here will remain pending */
    CHECK((sigpending(&pendmask)) == 0);

    if (sigismember(&pendmask, SIGQUIT))
        printf("\nSIGQUIT pending\n");

    CHECK((sigprocmask(SIG_SETMASK,&oldmask,NULL)) == 0);
    printf("SIGQUIT unblocked\n");
    sleep(5);    /* SIGQUIT here will terminate with core file */
    exit(0);
}
```



Esimerkin jatkoa

```
static void sig_quit(int signo)
{
    printf("caught SIGQUIT\n");

    sig.sa_handler = SIG_DFL;

    CHECK((sigaction(SIGQUIT,&sig,NULL)) == 0);

    return;
}
```



Huomioita

- Viritetyt signaalit voi selvittää funktiolla:
`int sigpending(sigset_t *set)`
- Prosessi saa tiedon siitä, että signaali on tullut, mutta ei sitä kuinka monta kertaa se on tullut
- Esimerkki: tehdään jotain kriittistä ja sen jälkeen odotetaan SIGINT-signaalia ennen kuin jatketaan
- Funktion `pause()` käyttö ei aina riitä

```
sigset_t newmask, oldmask;
sigemptyset(&newmask);
sigaddset(&newmask, SIGINT);

CHECK((sigprocmask(SIG_BLOCK, &newmask, &oldmask)) == 0);
/* kriittinen osa koodia alkaa */

...
/* Kriittinen osa loppuu */
CHECK((sigprocmask(SIG_SETMASK, &oldmask, NULL)) == 0);

pause();
/* jatka prosessointia */
```



Maskin palauttaminen atomisesti

- Vanhan maskin palauttamisen ja `pause()`-kutsun välissä tuleva SIGINT jää huomaamatta
- Funktiolla:

```
int sigsuspend(const sigset_t *mask)
```

signaalimaskin asettaminen ja prosessin nukuttaminen tapahtuvat atomisesti.
- `sigsuspend()`-kutsussa annettu maski on voimassa vain ko. funktion aikana
- Kun funktio palaa, asettuu kutsua edeltänyt maski takaisin
- Oikea ratkaisu eo. tapauksessa on siis

Ratkaisu

```
sigset_t newmask, oldmask, zeromask;
sigemptyset(&zeromask);
sigemptyset(&newmask);
sigaddset(&newmask, SIGINT);

CHECK((sigprocmask(SIG_BLOCK, &newmask, &oldmask))
== 0);
/* kriittinen osa koodia alkaa */
...
/* kriittinen osa koodia loppuu */
CHECK((sigsuspend(&zeromask)) == 0);

/* jatka prosessointia */
```



Sovelluksen yleiset signaalit (handle_signals.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<string.h>
#include<unistd.h>
#include<signal.h>
#include"mydbg.h"

void handle_signals(int (*handler)(int))
{
    sigset_t set;
    struct sigaction act;

    CHECK((sigfillset(&set)) == 0);
    CHECK((sigprocmask(SIG_SETMASK,&set,NULL)) == 0);
    act.sa_flags=0;
    CHECK((sigfillset(&act.sa_mask)) == 0);
    act.sa_handler = SIG_IGN;
    CHECK((sigaction(SIGHUP,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGINT,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGQUIT,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGPIPE,&act,NULL)) == 0);
    act.sa_handler = handler;
    CHECK((sigaction(SIGTERM,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGBUS,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGFPE,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGILL,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGSEGV,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGSYS,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGXCPU,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigaction(SIGXFSZ,&act,NULL)) == 0);
    CHECK((sigemptyset(&set)) == 0);
    CHECK((sigprocmask(SIG_SETMASK,&set,NULL)) == 0);
}
```



Signaalien käyttö kommunikointiin - haitat

- Sovelluksen käyttöön soveltuvia vapaita signaaleja ei ole riittävästi (käytännössä vain SIGUSR1 ja SIGUSR2)
- Signaalit eivät ole luotettava kommunikointitapa
 - Oletetaan että sovellus käynnistää 5 kyselyä ja jää odottamaan jokaiselta signaalialta kyselyn päättymisestä
 - Pahimmassa tapauksessa sovellus vastaanottaa vastauksista vain osan
 - Signaalin katoaminen on mahdollista silloin kun kaksi samaa signaalia saapuu prosessille niin nopeasti ettei ensimmäistä ehditä prosessoida
 - Ongelma johtuu siitä että kaikki järjestelmät eivät toteuta signaalien jonotusta



Haittojen jatkoa

- Signaalien toimituksella ei ole järjestystä
 - Oletetaan että sovellus vastaanottaa useita eri signaaleja ennenkuin yhdenkään signaalin signaalinkäsittelijää kutsutaan
 - Standardi ei määrittele missä järjestyksessä signaalit toimitetaan prosessille
 - Sovelluksen kannalta olisi hyödyllistä jos pystyisi määrittelemään tietyt signaalit korkeammalle prioriteetille
- Signaalien informaatioarvo
 - Sovellus saa tietoonsa vain minkä signaalin vastaanotti
 - Sovellus hyötyisi esimerkiksi tiedoista: miksi signaali tuli, keneltä se tuli, jne



Haittojen jatkoa

- Asynkronisyys
 - Signaali voi saapua prosessille missä tahansa suorituksen vaiheessa
 - Ohjelmassa pitää siis varautua signaalin saapumiseen kaikessa koodissa
 - Tämä lisää ohjelman monimutkaisuutta



POSIX.4 Real-Time Signals Extension (RTS)

- Lisää ohjelmassa käytettävissä olevia signaaleja
- Sallii signaalien jonotuksen siten että signaalit eivät katoa vaikka sama signaali on jo odottamassa
- Määrittelee signaalien välitysjärjestyksen
- Määrittelee lisää informaatiota, jota signaali toimittaa:
 - Kuka lähetti
 - Miksi lähetti
 - Mahdollisuus omaan dataan



RTS Signaalit

- RTS standardi määrittelee joukon signaaleja, joiden numerot ovat välillä SIGRTMIN ja SIGRTMAX
- Jos järjestelmä toteuttaa standardin on vähintään RTSIG_MAX signaalia käytettävissä
- Järjestelmässä toteutetun määrän saa selville käyttämällä *sysconf* kutsua
- Linuxissa arvo on 32



Signaalijonot

- Normaalisti ei voi luottaa siihen mitä tapahtuu, jos signaali saapuu ja sama signaali on jo odottamassa käsittelyä
- RTS määrittelee kuitenkin signaalijonon, jonka minimipituus on vähintään 32, todellisen arvon voi selvittää *sysconf* funktiolla
- Signaali asetetaan jonoon funktiolla
`int sigqueue(pid_t pid, int signum, const union sigval value);`
- Palauttaa 0 onnistuessaan, muuten -1 ja asettaa *errno*-arvon



Toteuttaako järjestelmä RTS:n (rtsok.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<string.h>
#include<unistd.h>
#include"mydbg.h"

int main(void)
{
    int val;

    CHECK((val = sysconf(_SC_REALTIME_SIGNALS)) != -1);

    if ( val > 0)
        printf("Realtime signals found\n");
    else
        printf("No realtime signals found\n");

    CHECK((val = sysconf(_SC_RTSIG_MAX)) != -1);

    if ( val > 0)
        printf("Realtime signals max %d\n",val);
    else
        printf("No real-time signals\n");

    exit(0);
}
```



RTS signaalinkäsittelijät

- Standardi ei kerro voiko uusia ominaisuuksia käyttää vanhoille signaaleille vaikka monissa järjestelmissä niin voi
- RTS signaalinkäsittelijän saa määriteltyä *sigaction* funktiossa antamalla parametrina SA_SIGINFO lipuke struct sigaction kentässä sa_flags
- Tällöin voi käyttää sa_sigaction kenttää sa_handler kentän sijasta
- Signaalinkäsittelinjän prototyyppi muuttuu tällöin muotoon:

```
void rts_handler(int signum, siginfo_t *info,  
                 void *context);
```



siginfo_t

```
typedef struct {
    int      si_signo; /* Signal number */
    int      si_errno; /* An errno value */
    int      si_code; /* Signal code */
    pid_t    si_pid; /* Sending process ID */
    uid_t    si_uid; /* Real user ID of sending process */
    int      si_status; /* Exit value or signal */
    clock_t  si_utime; /* User time consumed */
    clock_t  si_stime; /* System time consumed */
    sigval_t si_value; /* Signal value */
    int      si_int; /* POSIX.1b signal */
    void *   si_ptr; /* POSIX.1b signal */
    void *   si_addr; /* Memory location which caused fault */
    int      si_band; /* Band event */
    int      si_fd; /* File descriptor */
} siginfo_t;
```



Esimerkki (rtssignal.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include<signal.h>
#include<string.h>
#include"mydbg.h"

int main(void) {
    struct sigaction act;
    union sigval val;

    sigemptyset(&act.sa_mask);
    act.sa_flags = SA_SIGINFO;
    act.sa_sigaction = rts_handler;
    CHECK((sigaction(SIGUSR1, &act, NULL)) == 0 );
    CHECK((sigaction(SIGRTMIN, &act, NULL)) == 0 );
    CHECK((kill(getpid(), SIGUSR1)) == 0 );
    val.sival_int = 1234;
    CHECK((sigqueue(getpid(), SIGRTMIN, val)) == 0 );
    exit(0);
}
```



Esimerkin jatkoa

```
static void rts_handler(int signum, siginfo_t *info, void *context)
{
    printf("signal number: %d\n", info->si_signo);
    printf("sending process ID: %ld\n", (long)info->si_pid);
    printf("real user ID of sending process: %ld\n", (long)
           info->si_uid);
    switch (info->si_code) {
        case SI_USER:
            printf("Signal from user\n"); break;
        case SI_QUEUE:
            printf("Signal from sigqueue; value = %d\n",
                   info->si_value.sival_int); break;
        case SI_TIMER:
            printf("Signal from timer expiration; value = %d\n",
                   info->si_value.sival_int); break;
        case SI_ASYNCIO:
            printf("Signal from asynchronous I/O completion; value =
%d\n",
                   info->si_value.sival_int); break;
        case SI_MESGQ:
            printf("Signal from message arrival; value = %d\n",
                   info->si_value.sival_int); break;
        default:
            printf("Other signal\n"); break;
    }
}
```



RTS signaalin odottaminen

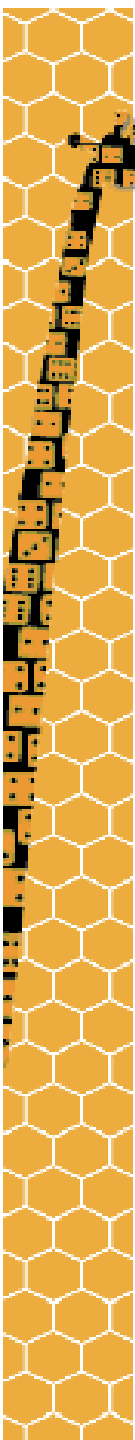
- Signaalia voi odottaa funktiolla:

```
int sigwaitinfo(const sigset_t* set,siginfo_t  
*info)
```

- Parametrinä annetaan odotettavat signaalit ja paluuarvona saadaan signaali, joka päätti funktion
 - info kenttään tallettuu mahdollinen lisäinformaatio
- Signaalia voi odottaa myös tietyn ajan funktiolla:

```
int sigtimedwait(const sigset_t *set,siginfo_t  
*info,const struct timespec *ts);
```
 - Palauttaa -1 ja `errno==EAGAIN` jos aikaraja täyttyy ennen signaalia
 - Muuten palauttaa saadun signaalin numeron

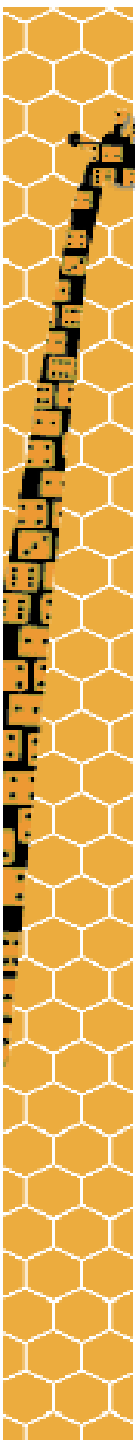




Prosessienhallinnan perusteet



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY



Sisältö

- Prosessin luonti ja päättyminen
- Prosessin koodin vaihto
- Prosessin ominaisuudet ja niiden tutkiminen
- Toisen ohjelman kutsuminen
- daemon-ohjelmointi



Prosessin hallinnan pääsystemikutsut

- Uuden prosessin luonti `fork()`
- Prosessin koodinvaihto `exec()`
- Prosessin lopettaminen `exit()`
- Prosessin päättymisen odotus `wait()`, `waitpid()`



Prosessin luonti

- Prosessi luodaan funktiolla:
pid_t fork(void): palauttaa kutsuvalle prosessille lapsiprosessin numeron ja lapsiprosessille 0.
- *fork()*-kutsun tuloksena syntyy uusi prosessi, joka on 'klooni' äitiprosessista.
 - yhteinen koodi
 - samat muuttujien arvot
 - samat prosessinkuvaajan perustiedot
 - yhteiset avoimet tiedostot
- Kummallakin on kuitenkin:
 - oma data-alue
 - oma prosessinkuvaaja
- *fork()*-kutsun jälkeen ei voi olla varma siitä kumpi prosessi (äiti vai lapsi) jatkaa aiemmin suoritustaan. Jos järjestys tärkeää, on ohjelmoitava itse synkronointi.



Esimerkki (fork.c)

```
#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<unistd.h>
#include"mydbg.h"

int  glob = 6;           /* external variable in initialized data */
char buf[] = "a write to stdout\n";

int main(void)
{
    int      var;        /* automatic variable on the stack */
    pid_t pid;

    var = 88;
    CHECK((write(STDOUT_FILENO, buf, sizeof(buf)-1)) == sizeof(buf)-1);
    printf("before fork\n");

    CHECK((pid = fork()) >= 0);

    if (pid == 0) {      /* child */
        glob++;          /* modify variables */
        var++;
    } else
        sleep(2);        /* parent */

    printf("ppid=%d,pid=%d,glob=%d,var=%d\n",getppid(),getpid(), glob, var);
    exit(0);
}
```



Esimerkki (fork2.c)

```
/* Samaa koodi kuin fork.c:ssä */
...
int status=0;
...
/* Samaa koodi kuin fork.c:ssä */

else          /* parent */
{
    printf("Waiting for child %d\n",pid);

    if(waitpid(pid,&status,WUNTRACED) == -1)
    {
        perror("waitpid");
        exit(-1);
    }

    if(WIFEXITED(status) != 0)
        printf("Child exited normally\n");

    printf("Child returned: %d\n",WEXITSTATUS(status));

    if(WIFSIGNALED(status))
        printf("Child returned due to a signal which was not caught: %d\n",
               WTERMSIG(status));
}

printf("ppid=%d,pid=%d,glob=%d,var=%d\n",getppid(),getpid(), glob, var);
exit(0);
}
```



Lapsiprosessin luonti

- Lapsiprosessi luodaan, kun:
 - halutaan suorittaa äiti- ja lapsiprosessissa erillinen osa samassa tiedostossa olevasta koodista. Esim. verkkosovelluksissa on tavallista, että palvelija luo lapsiprosessin antamaan palvelua ja jää itse odottamaan uusia palvelupyyntöjä.
 - halutaan suorittaa kokonaan toinen ohjelma. Tällöin `fork()`-kutsun jälkeen on lapsiprosessissa myös `exec()`-kutsu, eli se vaihtaa suoritettavaa koodia. Esim. komentotulkit käyttävät tätä menetelmää.



Prosessin loppuminen

- Unix-spesifisiin lopputoimiin kuuluu tiedostojen sulkeminen, muistitilan vapauttaminen sekä äitiprosessin signalointi, mutta prosessinkuvaaja jää vielä olemaan ("zombie"), koska paluuarvon välittäminen äitiprosessille ja laskutustietojen kokoaminen on vielä kesken.
- Jos äitiprosessi on päättynyt ennen lapsiprosessia, merkitsee ydin zombien äidiksi prosessin 1 (init). Se kokoaa laskutustiedot ja vapauttaa prosessinkuvaajan.



Lapsiprosessin päättyminen

- Kun lapsi prosessi päättyy, saa äiti aina signaalin SIGCHLD.
- Oletusarvo on, että äiti ei välitä tästä signaalista.
- Äiti voi pysähtyä odottamaan lapsen päättymistä funktioilla:

pid_t *wait*(**int** *status)

pid_t *waitpid*(**pid_t** pid, **int** *status, **int** options)

- Jos lapsiprosessi on jo päättynyt, pääsee äitiprosessi heti jatkamaan.
- Funktiolla *waitpid*() voi määrätä odotettavaksi jonkin tietyn prosessin päättymistä, kun taas funktiolla *wait*() odotetaan minkä tahansa lapsen päättymistä.



Koodinvaihto

- Prosessi voi myös suorittaa toisen ohjelman, ts. vaihtaa koodinsa
- Tämä tapahtuu funktiolla **int exec(...)**
- Exec-funktiosta löytyy eri variaatioita tarpeen mukaan

int exec/(const **char** *pathname, const **char** * arg0, ...,NULL

int execv(const **char** *pathname, const **char** *argv[])

int execle(const **char** *pathname, const **char** *arg0, ...
NULL, const **char** *envp[])

int execve(const **char** *pathname, const **char** *argv[], const
char *envp[])

int execlp(const **char** *filename, const **char** *arg0,...,NULL)

int execvp(const **char** *filename, const **char** *argv[])



Koodinvaihto

- Koodia voi etsiä polkunimen mukaan kutsuilla *exec/()*, *execv()*, *execle()* ja *execve()*
- Tiedostonimen mukaan ympäristömuuttujan PATH määrittelemistä hakemistoista kutsuilla *exec/p()* ja *execvp()*
- Koodille voi välittää argumentit joko listana (*l*) tai vektorina (*v*), vrt. *exec/()* vs. *execv()*
- Koodille voi myös antaa haluamansa ympäristömuuttujat vektorina kutsuissa *execle()* ja *execve()*
- Äidin ympäristömuuttujat periytyvät lapselle sellaisenaan *environ*-muuttujasta



Koodinvaihto

- Kaikki edelliset funktiot kutsuvat funktiota:
`int execve(const char *filename, const char *argv [], char *const envp[])`
- Tässä *filename* pitää osoittaa ohjelmaan tai shell-skriptiin
- Ensimmäinen argumentti on aina ohjelman nimi
- Signaalit nollataan
- Onnistuessaan, kutsu ei palauta paluuarvoa, kun ei ole tarkoitus olla ketään, jolle palauttaa
- Virhetilanteessa paluuarvo on -1 ja *errno* on asetettu



Koodinvaihto

- Käynnistyvä prosessi perii mm. kutsuvan prosessin tunnuksen (process ID) ja avoimet tiedostokuvaajat
- *fcntl*-funktiokutsulla voidaan määritellä jokaiselle tiedostokuvaajalle, jätetäänkö kuvaaja auki vai suljetaanko se *exec*-kutsun yhteydessä
- Katso esimerkki *open-exec1.c*, komentorivi-parametreista riippuen:
 - Uusi ohjelma lukee aiemmin avatusta tiedostokuvaajasta ilman omaa *open*-kutsua
 - Uusi ohjelma lukee omasta *stdin* virrastaan, joka viittaa edellisen ohjelman avaamaan tiedostoon



Periydyvät tiedot

OMINAISUUS	<i>fork()</i>	<i>exec()</i>	KYSELY	ASETTAMINEN
prosessin numero pid	ei	+	<i>getpid()</i>	
vanhemman nro ppid	ei	+	<i>getppid()</i>	
prosessiryhmä	+	+	<i>getpgrp()</i>	<i>setpgrp()</i>
prosessin istunto	+	+	<i>/dev/tty</i>	<i>setsid()</i>
hallintapäät	+	+	<i>/dev/tty</i>	<i>setsid()</i>
omistajan numero uid	+	+	<i>getuid()</i>	<i>setreuid()</i>
euid	+	+ / ei	<i>geteuid()</i>	<i>setreuid()</i>
ryhmänumero gid	+	+	<i>getgid()</i>	<i>setregid()</i>
egid	+	+ / ei	<i>getegid()</i>	<i>setregid()</i>
muut ryhmänumerot	+	+	<i>getgroups()</i>	<i>setgroups()</i>
komentoriviargumentit	+	ei	<i>argc, argv[]</i>	
ympäristömuuttujat	+	+ / ei	<i>getenv(), environ</i>	<i>putenv()</i>
resurssirajat	+	+	<i>getrlimit()</i>	<i>setrlimit()</i>
resurssien käyttö mm. utime, stime	ei	+	<i>getrusage()</i>	
prioriteetti	+	+	<i>getpriority()</i>	<i>setpriority(), nice()</i>
työhakemisto	+	+	<i>getcwd()</i>	<i>chdir()</i>
juurihakemisto	+	+	<i>hakemisto /</i>	<i>chroot()</i>
käyttöoikeusmaski	+	+	<i>umask()</i>	<i>umask()</i>
tiedostokuvaajat	+	+ / ei	<i>fstat()</i>	<i>open(), dup(), pipe()</i>
tiedostolukot	ei	+	<i>fcntl()</i>	<i>fcntl()</i>
muistikuvaukset	+	ei		<i>mmap(), shmat()</i>
reaaliaika-ajastin	ei	+	<i>getitimer()</i>	<i>setitimer(), alarm()</i>
muut ajastimet	+	+	<i>getitimer()</i>	<i>setitimer(), alarm()</i>
signaalimaski	+	+	<i>sigprocmask()</i>	<i>sigprocmask()</i>
signaalin käsittelijät	+	ei	<i>sigaction()</i>	<i>sigaction()</i>
odottavat signaalit	ei	+	<i>sigpending()</i>	<i>kill(), killpg(), ...</i>



Esimerkki (exec1.c)

```
#include<sys/types.h>
#include<sys/wait.h>
#include<unistd.h>
#include<stdio.h>

int main(int argc, char *argv[])
{
    if(argc == 1)
    {
        printf("Usage: %s command par1 par2 ...\n",argv[0]);
        return 0;
    }

    printf("*****Suorittamassa exec-kutsun...\n");

    /* specify pathname, specify environment */

    if (execv(argv[1],&argv[1]) < 0)
        perror("execle error");

    else printf("tänne ei koskaan päästä\n");

    return 0;
}
```



Esimerkki (exec2.c)

```
#include<sys/types.h>
#include<sys/wait.h>
#include<unistd.h>
#include<stdio.h>

int main(int argc, char *argv[])
{
    pid_t pid;
    if(argc == 1)
    {
        printf("Usage: %s command param1 param2 ...\n",argv[0]);
        return 0;
    }
    printf("*****Suorittamassa exec-kutsun...\n");
    if ( (pid = fork()) < 0)
        perror("fork error");
    else if (pid == 0) /* This is the child */
    {
        if (execvp(argv[1],&argv[1]) < 0)
            perror("execle error");
    }

    if (waitpid(pid, NULL, 0) < 0)
        perror("wait error");

    printf("*****exec suoritettu\n");
    return 0;
}
```



Toisen ohjelman kutsuminen

- Funktiolla:

int *system*(**char** *string) voi suorittaa toisen ohjelman ilman suoranaista koodin vaihtoa

- Kutsuva ohjelma jatkaa suoritustaan, kun *system*-kutsu palaa

- Funktio kutsuu komentotulkkia “sh” ja antaa tälle ohjelman “string” parametrina

- Paluuarvo on suoritettun ohjelman paluuarvo, mutta muoto seuraa *wait*-funktiota, esim. paluuarvon saa selville makrolla *WEXITSTATUS*(**int** status)

- Virhetilanteessa paluuarvo on -1



Esimerkki (system.c)

```
#include<stdio.h>
#include<unistd.h>
#include<stdlib.h>
#include<signal.h>
#include<sys/wait.h>

int main(int argc, char *argv[])
{
    int i;
    int ret;

    for (i = 1; i < argc; i++)
    {
        /* once for each command-line arg */
        ret=system(argv[i]);

        printf("Paluuarvo: %d (ret %d)\n",WEXITSTATUS(ret),ret);

        if(WIFSIGNALED(ret) &&
            (WTERMSIG(ret) == SIGINT || WTERMSIG(ret) == SIGQUIT))
        {
            printf("painettu CTRL-C tai QUIT\n");
        }
    }
    return 0;
}
```



System-kutsu exec-kutsuna?

- Voiko system-kutsun toteuttaa käyttäen exec-kutsua?
- Entä päinvastoin?



Esimerkki: system-kutsu exec-kutsun avulla

```
int ret;
char *komento;
char params[]; /[0]="sh", [1]=komento, [2]=eka parametri, jne...*/

pid=fork();
if(pid==0) /* child */
{
    ret=exec(komento,params);

    return ret;
}

wait(&ret); /* odotetaan lapsen poistumista */
...
```



Esimerkki: exec-kutsu system-kutsun avulla

Mitään ei pitäisi palautua kutsujalle.

...

Kopioidaan params[] yhdeksi merkkijonoksi param

...

```
/* sitten: */
```

```
ret=system(param);
```

```
return WEXITSTATUS(ret);
```

...

```
/* tai suoraan */
```

```
return WEXITSTATUS(system(params));
```



Daemon-ohjelmointi

- ns. “daemon” on taustalla toimiva prosessi, joka tyypillisesti ei koskaan pääty
- Käyttöjärjestelmässä pyörii lukuisia daemon-prosesseja, jotka suorittavat erilaisia tehtäviä, esim.
 - atd: mahdollistaa komentojen suorittamisen ajatettuna
 - kjournald: ylläpitää tietoa tiedostojärjestelmän muutoksista
 - klogd: kernel logging daemon
 - lpd: tulostuksen hoitava daemon
 - sshd: ssh-palvelin
 - swapd: sivutuksen mahdollistava daemon
 - syslogd: system log-daemon, lokiin kirjoitus



Daemon-ohjelmointi

- Daemon-prosessi suoriutuu siis “piilossa” taustalla
- Sillä ei ole ohjaavaa terminaalialue: ei *STDIN/OUT/ERR*
- Yksinkertainen taustakäynnistys ei riitä näille pitkäkestoisille ohjelmille: ei irroita prosessia lopullisesti terminaalialue-istunnosta, joka sen käynnisti
- “Temppu” tehdään siten, että käynnistetään uusi(a) lapsiprosesseja
- Äiti-prosessi lopettaa suoraan ja lapset mm. hankkivat uuden istunnon, sulkevat kaikki tiedostot ja vaihtavat työhakemistonsa
- Lisäksi uuteen daemoniin tarvittaneen jokin kommunikointiyhteys ja sen pitäisi myös pystyä kertomaan toiminnastaan
- EI UNIX03-määrittelyssä: *daemon(int,int)*



Daemon-ohjelmoinnin vaiheet

- I *fork()*, jotta äiti voi suorittaa *exit()* kutsun ja kontrolli palaa komentoriville. Tarvitaan, koska uusi prosessi ei ole prosessiryhmän johtaja.
- II *setsid()*, jotta päästään prosessiryhmän ja sessioryhmän johtajaksi. Koska kontrollipääte on yhdistetty sessioon, tämä uusi sessio ei vielä ole hankkinut kontrolliprosessia.
- III *fork()* uudestaan, jos ei haluata edes mahdollisuutta kontrollipäätteeseen joskus tulevaisuudessa, äiti suorittaa *exit():n*.
- IV *chdir("/")* varmistamaan ettei prosessi sido nykyistä työhakemistoaan käyttöönsä ikuisesti.
- V *umask(0)*, jotta on kontrolli kirjoittamiseen.
- VI Suljetaan kaikki tiedostokuvaajat, myös STDIN, STDOUT, ja STDERR.



Esimerkki

```
int main()
{
    if (jukan_daemon() < 0)    /* alustustempu */
    {
        perror("daemon");
        exit(2);
    }
    process(); /* Varsinainen demoni */
    return 0;
}

void process()
{
    /* avaa jokin loki, jonne voit kertoa tekemisistäsi */

    /* avaa jokin paikka, josta otat vastaan tekemistä */
    /* odottele jotain tekemistä? */

    /* lopeta vain, jos niin käsketään */
}
```



Esimerkki

```
int jukan_daemon()
{
    switch (fork()) {                                /* 1. fork */
        case 0: break;
        case -1: return -1;
        default: _exit(0);                          /* alkuperäinen prosessi poistuu */
    }

    if (setsid() < 0) return -1; /* hankitaan oma istuntomme */

    switch (fork()) {                                /* 2. fork */
        case 0: break;
        case -1: return -1;
        default: _exit(0);
    }

    chdir("/"); /* vaihdetaan työhakemisto */

    closeall(); /* suljetaan kaikki tiedostot ml. STD_IN/OUT/ERR */

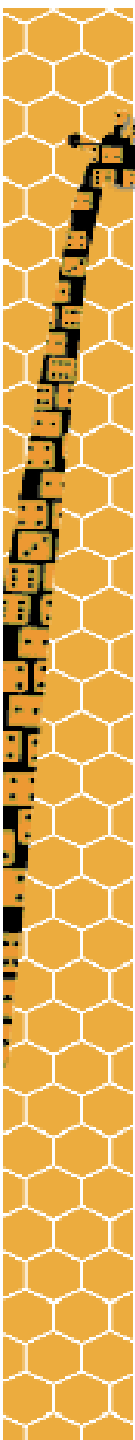
    open("/dev/null",O_RDWR); /* avataan /dev/null */

    dup(0); /* Ohjataan STDOUT /dev/null:iin. Miten? */
    dup(0); /* Ohjataan STDERR /dev/null:iin. Miten? */

    return 0;
}
```



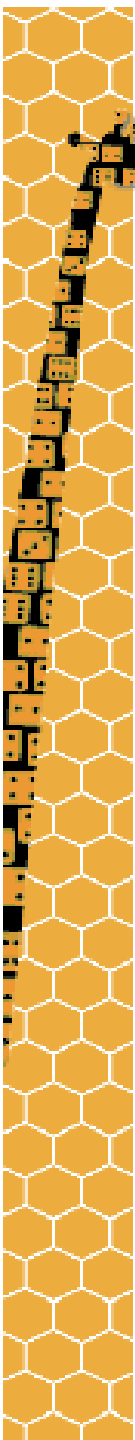
TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY



Monipuolista siirräntää



TELECOMMUNICATIONS SOFTWARE
AND MULTIMEDIA LABORATORY



Sisältö

- Estymätön siirräntä
- Monen tiedostokuvaajan käsittely rinnakkain
- Asynkroninen siirräntä
- Tiedostojen lukitseminen
- Muistiinkuvatut tiedostot



Estymätön ja asynkroninen siirräntä

- Eri palvelimet tyypillisesti lukevat useampaa tietovirtaa (putket, tietoliikennepistokkeet, tiedostot,...)
- Palvelin ei voi jäädä odottamaan, että tietovirta on valmis luettavaksi (tai kirjoitettavaksi) esimerkiksi,
 - Tiedoston avaus lopulta onnistuu (putken toinen pää avattu tai tiedosto vapautuu toiselta prosessilta)
 - Saataisiin syötettä asiakkaalta (putkesta, pistokkeesta, näppäimistöltä)
 - Tulisi tilaa kirjoittamista varten (putkeen, pistokkeeseen)
 - Joku vapauttaisi tiedostolukituksen (*fnctl*)
 - Tietyt *ioctl*-kutsut valmistuisivat
 - Prosessien välinen tiedonsiirto valmistuisi



Estymätön ja asynkroninen siirräntä

- Jos tietää etukäteen, mikä tiedostokuvaaja on valmis, voi käyttää estyviä systeemikutsuja
- Jos aktiivisuus on satunnaista, voi sovelluksen toteuttaa kahdella tavalla
 - Luo kullekin asiakkaalle oma prosessi, joka käyttää estyviä systeemikutsuja
 - Tee kaikille yhteinen prosessi, joka käyttää estymättömiä systeemikutsuja



Siirränän eri muodot

- Siirrantää voi tehdä hyvin erilaisilla tavoilla:
 1. *Synkronoitua*: suoritettu, kun fyysinen siirräntä on päättynyt
 2. *Synkronoimatonta*: suoritettu, kun siirräntä prosessin ja käyttöjärjestelmän puskurin välillä tapahtunut
 3. *Synkronista*: funktiokutsu palaa, kun siirräntä on tapahtunut (kuten yllä)
 4. *Asynkronista*: funktiokutsu palaa, kun siirräntä on alustettu, tulos tarkastetaan erikseen muilla kutsuilla
- Kaksi ensimmäistä viittaa siihen, miten määritellään "onnistuminen"
- Kaksi jälkimmäistä määrittelee, milloin funktiokutsu palaa, ts. mikä riittää onnistuneeseen funktiokutsuun
- Näiden lisäksi siirräntä voi olla *estyvää* tai *estymätöntä*



Synkronoitu siirräntä

- Yleensä tehtäessä write-operaatio, KJ puskuroid tietoa ja kirjoittaa sen vasta myöhemmin
- Voidaan kuitenkin määritellä, että halutaan siirräntä tapahtuvaksi heti, esimerkiksi *open*-kutsussa:
`fd=open("tiedosto", O_WRONLY, O_SYNC)`

Estymätön siirräntä

- Toistaiseksi kaikki siirräntä on oletettu tapahtuvan estyvänä, ts. funktiokutsu palaa vasta, kun siirräntä on todella tapahtunut
- Siirräntä voidaan määritellä estymättömäksi, jolloin kutsu palauttaa virheilmoituksen, jos siirräntä aiheuttaisi prosessin pysähtymisen
- Tällöin siirrännän systeemikutsut *read* ja *write* eivät jätä prosessia odottamaan



Estymätön siirräntä

- *open*- tai *fcntl*-kutsuissa voidaan asettaa käyttötavaksi *O_NONBLOCK*
- Jos kutsua ei voi saattaa toimintoa loppuun asti, se palauttaa arvon -1 ja `errno == EAGAIN`
- Toimintoa voidaan kokeilla uudelleen hetken päästä
- Jatkuva “kokeilu” voi kuitenkin olla epätehokasta ja monimutkaistaa usein toteutusta
- Olisi hyvä saada vinkki, kun jotain olisi oikeasti siirrettävissä



Estymätön siirräntä

- Prosessi tarkkailtee montaa kuvaajaa, mistä tiedetään mitä voi lukea tai kirjoittaa ?
 - Yritetään lukea tai kirjoittaa vuorotellen kutakin kuvaajaa eli aktiivinen tarkkailu
 - Kysellään systeemikutsuilla *select* tai *poll* mitä kuvaajia voi käsitellä odottamatta
 - Saadaan signaali, kun on käsiteltävää
- Kahden jälkimmäisen kohdalla selvitettävä, mikä tiedostokuvaaja on tullut aktiiviseksi (ts. prosessi ei esty)

Estymätön siirräntä: select

- select-funktiokutsu on tärkeä mm. palvelimissa
int select(int n, fd_set *readfds, fd_set *writefds, fd_set *exceptfds, struct timeval *timeout)

- Kutsussa

- *int n*: suurimman tiedostokuvaajan numero + 1
- fd_set readfds: lista niistä tiedostokuvaajista, joista halutaan lukea
- fd_set writefds: lista niistä tiedostokuvaajista, joihin halutaan kirjoittaa
- fd_set exceptfds: lista niistä tiedostokuvaajista, joiden poikkeustilanteesta ollaan kiinnostuneita
- struct timeval *timeout: antaa maksimiajan, jonka jälkeen kutsu palaa



Estymätön siirräntä: select

- *select*-funktio kutsu palaa heti, kun yksikin tiedostokuvaaja on valmis, ts.
 - Yhdestäkin annetuista readfds-tiedostokuvaajista voidaan lukea
 - Yhteenkin annetuista writefds-tiedostokuvaajista voidaan kirjoittaa
 - Yksikin tiedostokuvaaja on poikkeustilassa
 - Annettu aika kului umpeen
- Kun kutsu palaa, useampi tiedostokuvaaja voi olla valmis käsiteltäväksi:
 - Paluuarvo 0: aika kului umpeen
 - 1-n: 1-n tiedostokuvaajaa valmiina
 - -1: virhe ja *errno* asetettu
- Tyhjä lista kuvaajia annetaan arvona *NULL*

Estymätön siirräntä: select

- *fd_set* tietotyyppi on taulukko bittikenttiä
- Linux rajaa taulukon alkioiden lukumääräksi 1024, ts. näin monta kuvaajaa voi olla tarkkailtavana tiettyä operaatiota varten
- Tiedostokuvaajien käsittelyyn select-kutsun kanssa liittyy useampi makro-funktio
 - FD_CLR(int fd, fd_set *set): poistaa tiedostokuvaajan maskista
 - FD_ISSET(int fd, fd_set *set): palauttaa true, jos tiedostokuvaaja on asetettu maskiin, ts. valmis
 - FD_SET(int fd, fd_set *set): lisää tiedostokuvaajan maskiin
 - FD_ZERO(fd_set *set): tyhjentää maskin



Estymätön siirräntä: select

- Kutsuun kuuluva aika määritellään tietorakenteella:

```
struct timeval {  
    unsigned long tv_sec; /* seconds */  
    unsigned long tv_usec; /* microseconds */  
};
```

- Kun kutsu palaa, tietorakenteen sisältöön ei kannata luottaa
 - Esimerkiksi Linux tallettaa tuohon jäljelle jääneen ajan, mutta kaikki KJ:t eivät tuota tee
- Kutsua voi myös käyttää nukkumiseen: aseta kaikki eri fds-kentät *NULL*-arvoiksi
- Esimerkki: select.c (ja select_test)

Estymätön siirräntä: select-kutsun logiikka

```
int fd1, fd2, fd3;
fd_set rset;
int ret,max_fd;
struct timeval timeout;
...
/* avaa kaikki tiedostokuvaajat */
/* max_fd on suurin tiedostokuvaajan numero */
...
/* sitten vaikka ikuinen silmukka */
while(1)
{
    FD_ZERO(&rset); /* tyhjennetään bittikenttä */
    FD_SET(fd1,&rset); /* Lisätään fd1 kuunneltaviin */
    FD_SET(fd2,&rset); /* Lisätään fd2 kuunneltaviin */
    FD_SET(fd3,&rset); /* Lisätään fd3 kuunneltaviin */
    timeout.tv_sec=1; timeout.tv_usec=500000; /* 1.5s */

    ret=select(max_fd+1,&rset,NULL,NULL,&timeout);
```



Estymätön siirräntä: select-kutsun logiikka

```
if(ret > 0) /* Jokin tiedostokuvaaja laukesi? */
{
    if(FD_ISSET(fd1,&rset))
    {
        /* lue tavara ja tee sillä jotain */
    }
    if(FD_ISSET(fd2,&rset))
    {
        /* lue tavara ja tee sillä jotain */
    }
    if(FD_ISSET(fd3,&rset))
    {
        /* lue tavara ja tee sillä jotain */
    }
}
else /* select laukesi aikaan tai signaaliin
{
    /* tee jotain
}
}
```



Estymätön siirräntä

- Muita samanlaisia funktiokutsuja:

```
int pselect(int n, fd_set *readfds, fd_set *writefds,  
            fd_set *exceptfds, const struct timespec *timeout,  
            const sigset_t *sigmask)
```

- Muuten sama kuin select, mutta mahdollistaa signaalien estämisen odotuksen ajaksi: sigmask määrittelee estetyt signaalit

```
int poll(struct pollfd *ufds, unsigned int nfds, int timeout)  
struct pollfd {  
    int fd;                /* file descriptor */  
    short events;          /* requested events */  
    short revents;         /* returned events */  
};
```

- Parametreina annetaan lista tiedostoista ja tapahtumista, joista ollaan kiinnostuneita



Asynkroninen siirräntä

- Asynkronisen siirrännän juoni on siinä, että prosessi voi tehdä omia töitään ja KJ ilmoittaa, kun siirräntä voi tapahtua tai on valmistunut
- Näin prosessin ei esimerkiksi tarvitse odotella *select*-kutsussa, vaan saa tietää, kun siirräntä on valmis
- Asynkronisen siirrännän toteuttamiseen on kaksi tapaa, uusi ja vanha, jotka myös eroavat toiminnallisuudessa:
 - Vanha: tiedostokuvaajaa luotaessa, esim. *open*-kutsussa annetaan O_ASYNC-parametri:
`open("tiedosto", O_RDWR, O_ASYNC)`
 - Uusi: käytetään uusia aio-funktiokutsuja



Asynkroninen siirräntä

- Vanhassa tavassa prosessi asettaa signaalin-käsittelijän signaalille *S/G/O* (oletusarvo)
- Jokaiselle tiedostokuvaajalle voi pyytää asynkronista ilmoitusta kuvaajan aktivoitumisesta
- Toimii vain ns. tietovirroille, kuten pääte I/O, tietoliikennepistokkeet ja putket
- Prosessi voi sitten tehdä omia hommiaan, ja kun signaali tulee, tarkastetaan mikä tiedostokuvaaja oli tullut aktiiviseksi, ts. esim. lukeminen ei aiheuta blokkautumista
- Esimerkit: `asyn_old2.c` ja `asyn_old.c`



Esimerkki

```
static void sig_int(int signo)
{
    if (signo == SIGINT) lopeta=1;
    else if (signo == SIGIO) sigio=1;
    else printf("signaali %d\n",signo);
}

int main(...)
{
    struct sigaction sig;
    int fd, ret;

    /* create the signal handler */

    sigemptyset(&sig.sa_mask);

    sig.sa_flags=0;

    sig.sa_handler = sig_int;

    if(sigaction(SIGINT,&sig,NULL) != 0) exit(0);
    if(sigaction(SIGIO,&sig,NULL) != 0) exit(0);
```



Esimerkki

```
/* avaa tiedostokuvaaja */

fd = open("jotain", O_RDWR|O_NONBLOCK|O_ASYNC)

/* Aseta signaali asynkronisille tapahtumille */

if(fcntl(fd,F_SETSIG,SIGIO) != 0) perror("fcntl");

while(!lopeta) {
    tee_jotain();
    if(sigio){
        sigio=0;
        printf("Katsotaanpa tuliko jotain...");
        ret = read(fd,buf,BUFSIZE);
        if(ret>0){
            printf("täältä tuli jotain!\n");
            printf("  Viesti STDIN:sta: %s", buf);
        }
        else printf("virhe luettaessa?!?\n");
    }
}
close(fd);
return 0;}
```



Asynkroninen siirräntä

- Uusi menetelmä toimii siten, että funktiokutsu (luku- tai kirjoitus) palaa, kun siirräntä on alustettu
- Tieto siirtyy sitten ns. "taustalla" ja prosessi voi myöhemmin selvittää, miten siirrännässä kävi
- Prosessi voi pyytää signaalin, tai jopa säikeen luotavaksi, kun siirräntä on tapahtunut, tai siirrännän tilaa voi kysyä jossain vaiheessa



Asynkroninen siirräntä

■ Uusi tapa käyttää seuraavaa tietorakennetta:

```
struct aiocb {  
    int aio_fildes;           /* File descriptor.  */  
    off_t aio_offset;         /* file offset */  
    volatile void *aio_buf;   /* Location of buffer.  */  
    size_t aio_nbytes;        /* Length of transfer.  */  
    int aio_reqprio;          /* Request priority offset. */  
    struct sigevent aio_sigevent; /* Signal number and value.*/  
    int aio_lio_opcode;        /* Operation to be performed.*/  
};
```

- *aio_fildes*: tiedostokuvaaja, johon siirräntä liittyy
- *aio_offset*: siirtymä tiedostossa (oletusarvo 0)
- *aio_buf*: puskuri johon/josta siirräntä tapahtuu
- *aio_nbytes*: tavujen lukumäärä
- *aio_reqprio*: liittyy siirräntöjen priosisointiin
- *aio_sigevent*: tietoa signaalista, jos sellainen halutaan siirrännän päättyttyä

■ *aio_lio_opcode*: liittyy *lio_listio*-kutsuun (katso jäljempänä)



Asynkroninen siirräntä

- Lukuoperaatio asetetaan asynkronisesti funktiokutsulla:
`int aio_read (struct aiocb *aiocbp)`
- Kirjoittamista annetuista kuvaajasta ja puskurista pyydetään funktiokutsulla:
`int aio_write (struct aiocb *aiocbp)`
- Molemmat kutsut palauttavat onnistuessaan 0 ja virhetilanteessa -1 sekä asettavat *errno*-arvon
- Muista, että kutsun palaaminen ei tarkoita, että siirräntä olisi valmistunut, vaan että operaatio on annettu KJ:lle käsiteltäväksi ja se suoritetaan taustalla
- Kutsut eivät siis palauta positiivisia arvoja



Asynkroninen siirräntä

- Asynkronisen kutsun tilan saa funktiokutsulla:
`int aio_error (const struct aiocb *aiocbp)`
- Kutsu palauttaa 0, jos siirräntä onnistui
- Muuten palauttaa -1 ja *errno*-arvon, jonka vastaava *read*-tai *write*-kutsu olisi aiheuttanut
- Huomaa, että kutsu EI palauta positiivisia arvoja
- Siirretyt tavut saa kutsumalla funktiota:
`ssize_t aio_return(struct aiocb *aiocbp)`
- Kutsu palauttaa siirretyt tavut, tai virhetilanteessa -1
- Huomaa, että tämä EI ole siirrännän virhe, vaan virhe, joka syntyi väärin määrittelystä funktiokutsusta



Asynkroninen siirräntä

- Asynkronisen siirrännän voi keskeyttää funktiokutsulla:
`int aio_cancel (int fildes, struct aiocb *aiocbp)`
- Jos *aioctx*-parametri on *NULL*, keskeytetään kaikki tiedostokuvaajaan asetetut siirrännät
- Ennen kutsua valmistuneet siirrännät ilmoittavat valmistumisestaan tavalliseen tapaan
- Keskeytyneet kutsut palauttavat *errno*-arvon *ECANCELLED*
- Kutsu palauttaa virhetilanteessa *-1*, muussa tapauksessa paluu arvo jokin seuraavista
 - *AIO_CANCELLED*: kaikki pyydetty operaatiot keskeytettiin
 - *AIO_NOTCANCELLED*: yhtä tai useampaa operaatiota ei saatu keskeytettyä, koska ne olivat jo käynnissä
 - *AIO_ALLDONE*: kaikki operaatiot olivat jo valmistuneet



Asynkroninen siirräntä

- Asynkronista siirtoa voi myös jäädä odottamaan *select*-kutsun tapaan

```
int aio_suspend(const struct aiocb *const
list[], int nent, const struct timespec *restrict
timeout)
```
- Tällöin prosessi odottaa joko määritetyn ajan tai yhdenkin siirrännän valmistumiseen asti, jonka jälkeen kutsu palauttaa
 - 0, jos yksikin siirräntä valmitui (mikä siirräntä, pitää selvittää erikseen)
 - -1, jos syntyi virhetilanne, esimerkiksi ajastimen laukeaminen saa tämän aikaan ja *errno*-arvo on tällöin *EAGAIN*



Asynkroninen siirräntä

- Asynkronisia, ja myös synkronisia, siirtoja voi myös pyytää sarjassa funktiokutsulla:
int *lio_listio*(**int** mode, **struct aiocb** *const list[],
 int cbcnt, **struct sigevent** *sig)
 - *mode*: joko *LIO_WAIT* tai *LIO_NOWAIT*, kertoo halutaanko synkroninen tai asynkroninen siirräntä
 - *list[]*: lista *aiocb*-tietorakenteita
 - *cbcnt*: listan alkioden lukumäärä
 - *sig*: signaali, kun KAIKKI operaatiot ovat valmistuneet
- *aiocb*-tietorakenteen *aio_lio_opcode* kertoo operaation tyypin: *LIO_READ*, *LIO_WRITE*, *LIO_NOP*



Esimerkki

```
static void sig_int(int signo) {
    if (signo == SIGINT) lopeta=1;
    else if (signo == SIGIO) sigio=1;
}

int main(int argc, char *argv[]) {
    struct sigaction sig; int ret;

    /* no parameters */
    if (argc != 1) {
        fprintf(stderr, "Usage: %s\n", argv[0]); return 1;
    }

    /* Empty data structure and create the signal handlers */
    sigemptyset(&sig.sa_mask);
    sig.sa_flags=0;
    sig.sa_handler = sig_int;

    if(sigaction(SIGINT,&sig,NULL) != 0) exit(0);
    if(sigaction(SIGIO,&sig,NULL) != 0) exit(0);

    /* set up aio for STDIN */
    if(aset_aio(0) != 0) {
        perror("aio_read");
        return 0;
    }
}
```



Esimerkki

```
printf("Okei, kaikki valmista.\n");
printf("teen jotain...");

while(!lopeta){
    sleep(1);
    printf("."); fflush(stdout);
    if(sigio)
    {
        sigio=0;
        printf("Katsotaanpa tuliko jotain...");
        ret = aio_error(&aiocbt);
        if(ret==0)
        {
            printf("täältä tuli jotain!\n");
            printf("  Viesti STDIN:sta: %s", (char*)aiocbt.aio_buf);
            aseta_aio(0);
        }
        else perror("aio");
    }
}
printf("Jep, signaali tuli, lopeta=1, moi, moi\n");
return 0;
}
```



Tiedostolukitukset

- UNIX ei huolehdi automaattisesti lukituksista, vaan ne on ohjelmoitava sovellukseen itse:
 - 'neuvoa antava lukko' (advisory lock), joka estää muita lukitsemasta jo lukittua osaa, mutta ei estä toisten prosessien `read()` / `write()` - kutsuja
 - käyttöoikeudet (mode) sallii tai kieltää
 - prosessi kirjoitettava "hyvätapaiseksi" (vrt. ue)
 - pakottavaa lukko (mandatory lock): estää lukitsemasta jo lukittua osaa ja estää ristiriidassa olevat `read()` / `write()` - kutsut. Voi johtaa lukkiutumistilanteisiin.

Tiedostolukitukset

- Jos usea prosessi päivittää samaa tiedostoa, voi syntyä sotkua
- Yksi tapaa hoitaa lukitus on ohjelmoida sovellukseen oma ns. lukkotiedosto, esim. microEmacs (ue) käyttää tiedostoa “tiedoston.lock~”, joka sisältää tiedoston avanneen käyttäjän tunnuksen
- Lukituksen voi hoitaa myös KJ:n tuella.
- Tällöin prosessi varaa oikeuden tiedoston tai sen osan käsittelemiseen ja muut prosessit jäävät odottamaan tarvittaessa lukon vapautumista



Tiedostolukitukset

- Jos usea prosessi päivittää samaa tiedostoa, voi syntyä sotkua
- Yksi tapaa hoitaa lukitus on ohjelmoida sovellukseen oma ns. lukkotiedosto, esim. microEmacs (ue) käyttää tiedostoa “tiedoston.lock~”, joka sisältää tiedoston avanneen käyttäjän tunnuksen



Tiedostolukitukset

■ Yksinkertainen sovelluksen omalukkomekanismi:

```
int fd=-1, fd2=0;
/* varaa */
do {
    fd=open("tdsto.lock~",O_CREAT | O_EXCL,FILE_MODE);
    if(fd==-1) sleep(5);
} while (fd < 0 && errno == EEXIST);

/* tee varsinaiselle tiedostolle mitä mieli tekee */
fd2=open("tdsto",O_RDWR);

/* vapauta */
close(fd2);
close(fd);
unlink("tdsto.lock~");
```



Tiedostolukitukset

- Edellisessä ratkaisussa on paljon huonoja piirteitä, esimerkiksi
 - Jos ohjelma kaatuu, voi lukkotiedosto jäädä paikalleen
 - Muut halukkaat odottavat aktiivisesti, mikä kuluttaa resursseja turhaan
 - Muiden tiedoston käyttäjien käytettävä samaa tapaa ja tiedettävä lukkotiedoston polkunimi



Tiedostolukitukset

- Lukituksen voi hoitaa myös KJ:n tuella.
- Tällöin prosessi varaa oikeuden tiedoston tai sen osan käsittelemiseen ja muut prosessit jäävät odottamaan tarvittaessa lukon vapautumista
- Menetelmässä on yksi ongelma, lukitus on vain vihje, tiedostoa voi silti käsitellä vapaasti: toinen prosessi voi ottaa lukitun tiedoston käyttöön ihan vapaasti.



Tiedostolukitukset

- Tiedoston voi myös lukita funktiokutsulla:
`int fcntl(int fd, int cmd, struct flock *lock)`
- *cmd* voi olla:
 - F_GETLK kysy onko alueella lukkoa. Jos alueella on lukko, niin palauttaa estävän lukon tiedot rakenteessa lock, muuten arg.l_type = F_UNLCK.
 - F_SETLK varaa / vapauta lukko. Jos varaaminen /vapauttaminen ei onnistu, palauttaa -1 ja errno=EAGAIN.
 - F_SETLKW varaa / vapauta lukko. Jos ei onnistu, jää odottamaan.
- Onnistuessaan kutsu palauttaa arvon 0
- Virhetilanteessa paluuarvo on -1 ja errno on asetettu
- Mahdollisia virheitä esim. EAGAIN ja EDEADLK
(F_SETLKW)



Tiedostolukitukset

- *struct flock* sisältää:
 - short *l_type*: type of lock
 - short *l_whence*: flag for starting offset
 - off_t *l_start*: relative offset in bytes
 - off_t *l_len*: size of locket region
 - pid_t *l_pid* process ID of the process holding the lock
- *l_type*: L_RDLCK, L_WRLCK tai L_UNLCK
- *l_whence*: SEEK_SET, SEEK_CUR, SEEK_END
- *l_len*: alueen pituus, jos 0, lukitaan tiedoston loppuun



Tiedostolukitukset

- Lukon tyyppin voi muuttaa avaamatta lukkoa välillä
- Lukot säilyvät koodinvaihdossa (exec-kutsu), ellei ole asetettu lipuketta `FD_CLOEXEC`
- Lapsiprosessi ei peri äidin asettamia lukkoja (muutenhan kaksi prosessia voisi kirjoittaa samaan tiedostoon samaan aikaan)
- Kun tiedosto suljetaan, lukot avautuvat
- Jos tiedosto avataan prosessissa uudestaan, lukot avautuvat
- Esimerkki lukituksesta: *flock.c*



Tiedostolukitukset

■ Esimerkki sovelluksesta:

- Tilitiedot tiedostossa, vakiomittainen tietue
- Yksi prosessi kerrallaan voi modifioida samaa tiliä
- Eri tilien rinnakkainen käyttö onnistuu, kun vain yksi tili lukitaan kerralla
- Tilin n lukitseminen esimerkiksi:

```
struct flock l;  
l.l_type = F_RDLCK tai F_WRLCK /*get tai set-operaatio*/  
l.l_whence = SEEK_SET;  
l.l_start = n * sizeof(tili_tietue);  
l.l_len = sizeof(tili_tietue);
```



Tiedostolukitukset

■ Esimerkkejä:

```
/* Lukitse kokonainen tiedosto omaan käyttöön: */
```

```
struct flock lukko;
```

```
lukko.l_type    = F_WRLCK;
```

```
lukko.l_whence = SEEK_SET;
```

```
lukko.l_start  = 0;
```

```
lukko.l_len    = 0;
```

```
fcntl(fd, F_SETLKW, &lukko);
```



Tiedostolukitukset

■ Esimerkkejä:

```
/* Lukitse 100 seuraavaa tavua siten, että muut eivät  
saa kirjoittaa ko. Alueelle, lukea voivat */
```

```
lukko.l_type    = F_RDLCK;  
lukko.l_whence = SEEK_CUR;  
lukko.l_start   = 0;  
lukko.l_len     = 100;  
fcntl(fd, F_SETLKW, &lukko);
```

```
/* Avaa edellä lukitusta alueesta keskeltä 50 tavua */  
lukko.l_type = F_UNLCK;  
lukko.l_whence = SEEK_CUR;  
lukko.l_start = 25;  
lukko.l_len = 50;  
fcntl(fd, F_SETLKW, &lukko);
```



Muistiinkuvatut tiedostot

- Levytiedosto voidaan kuvata keskusmuistipuskuriin siten, että kun haetaan tavuja puskurista, saadaan vastaavat tiedoston tavut
- Talletus toimii vastaavasti, ts. kun kirjoitetaan muistialueeseen, tavut menevät myös levyille
- Prosessi voi siis tehdä siirräntää ilman funktioita `read()` ja `write()`
- Toiminta perustuu virtuaalimuistin hyödyntämiseen: sivutusalgoritmit huolehtivat muistiinnoudosta ja levyille tallettamisesta



Muistiinkuvatut tiedostot

- Tiedoston kuvaaminen muistiin hoituu funktiolla:
void *mmap(void *addr, size_t len, int prot, int flags, int fildes, off_t off)
- Tässä:
 - *addr* kertoo virtuaalimuistipaikan, jos arvo on 0, KJ valitsee paikan
 - *len* kertoo kuvattavan alueen pituuden
 - *prot* määrittelee suojauksen:
PROT_READ/WRITE/EXEC/NONE pitää vastata open-kutsun vastaavaa *mode*-määrittelyä
- Jos kuvatun tiedoston koko muuttuu jonkin ulkoisen tekijän vaikutuksesta, seuraus voi olla mitä tahansa...



Muistiinkuvatut tiedostot

- Tiedostokuvaajan sulkeminen ei vielä vapauta muistiinkuvausta, vaan se on tehtävä funktiolla:
`int munmap(caddr_t addr, size_t len)`
- Lapsiprosessi perii fork()-kutsussa äitinsä muistiinkuvatut alueet, mutta exec()-kutsussa ne vapautetaan
- Muistiinkuvattu I/O on suhteellisen nopeaa, sillä siirrossa ei käytetä KJ:n puskurointi, vaan siirretään suoraan sovelluksen käytettäväksi
- Yksi hyvä käyttökohde on palvelin, joka ylläpitää jotain tietoa tietorakenteissaan ja tämä tieto pitäisi varmistaa levyille – kuvataan kriittinen alue tiedostoon, jolloin varmistus hoituu tavallaan
“taustalla”

